GURBET RÜZGÂRLARI

Seçilmiş Şiirler

2019

GURBET RÜZGÂRLARI
AFAK ŞIHLI

Copyright© Akıl Fikir Yayınları
Bu kitabın tüm hakları Akıl Fikir Yayınlarına aittir. Kaynak gösterilmeksizin kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir yöntemle kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayınlanamaz.

YAYINCI: Akıl Fikir Yayınları
KAPAK TASARIMI: Akıl Fikir
İÇ DÜZEN: Akıl Fikir
BASIM: Temmuz 2019

AKIL FİKİR YAYINLARI
Akıl Fikir Yayınları ve Dijital Matbaası
Alemdar Mahallesi Alayköşkü Caddesi
Küçük Sokak No:6/3 Fatih-İstanbul
212-514 77 77
eposta: bilgi@akilfikiryayinlari. com
akilfikir2015@gmail. com

ISBN: 978-605-2068-xx-x

BASIM ve CİLT: Akıl Fikir Yayınları ve Dijital Matbaası
Alemdar Mahallesi Alayköşkü Caddesi
Küçük Sokak No:6/3 Fatih-İstanbul
212-514 77 77
eposta: bilgi@akilfikiryayinlari. com
akilfikir2015@gmail. com

QURBET RÜZGARLARI

AFAK ŞIHLI

Seçilmiş şiirler

AKIL FİKİR YAYINLARI

İÇİNDEKİLER

ÖN SÖZ: "BAHARA YAZILAN ŞİİRLER" PROF. DR. M. İSMAYIL.....9

I. BÖLÜM
SEKİZ SANİYELİK SES YAZISI

GİDECEĞİM 16
MENEKŞE.....17
BU GECE 18
SEVİLMEK İÇİNDİR ANNELER! 19
ANAM EVVELKİ DEĞİL... 20
BİR ÇOCUK AKLINDAYIM... 22
ŞEHRİM 23
BEN VATANDAN DÖNENDE.....25
KORKAKLIK – İHANETTİR 26
AZERBAYCAN BAYRAĞI 29
BİZİZ.....30
İNANMAYIN, ORTALIKTA DOLAŞAN SÖYLENTİDİR....31
GURBET RÜZGÂRLARI.....32
GELİR 33
SİZDE ERİK ÇİÇEKLEMİŞ... 34
NEREDE Kİ... 35
İNSAN OLMAK 36
ETEĞİNİ KESEN ADAM 37
"ATEŞKES" 38
BAŞIM ÜSTTE ANAM OLSUN... 39
DURNA BAHTIM 40
GATAR.....41
BİZE DE GÜNEŞTEN PAY DÜŞMÜŞ BU GÜN.....43
İLAHİ 44
BEN 45
ALLAH'IM!.....46

SAKURA

GARİP KOŞMA....48
BESİT GERAYLI....49
BÖYLE OLURMUŞ YALNIZLIK....50
KİMİN HİCRAN PAYIYIM?....51
AY IŞIĞI KUCAKLAMIŞ GECEYİ... 52
YAZIYORUM... 53
KAÇ ZAMANDIR... 54
KİME KALACAK 55
SIKILANDA TELEFON AÇ....57
BİR ŞİİR YAZ!....58
BAHTIN GURBET ADLI SÜRGÜNLERİNDE....59
BİR AKŞAM... 60
ÖMRÜM PAYIZA DOĞRU... 61
HASTANE HATIRALARI 1 63
HASTANE HATIRALARI 2 64
ADAM VAR... 65
BİLMİREM 66
ÖZGESİ 67
ŞÜKÜRLER OLSUN....69
DÜŞMÜŞ....70
IRAK 72
MUTLU OLMAK 73
BİZ EBEDİ ŞEHİDİZ....74
ALLAH'IM 75
GELSEM 76
BULUT....77
ZAMAN! TELESME, DAYAN!....78
ANAMIN NEFESİNDEN... 80
BENİ UNUTMUŞSUN. NEDENDİR, ALLAH?....81
BAHTIMI RÜYADA GÖRDÜM BU GECE... 83
DÜNYA ÖYLE DEĞİŞMİŞ... 85
AZİZLEYEK BABAMIZI....86

BABAM İÇİN 1 88
BABAM İÇİN 2 89
SEKİZ SANİYELİK SES YAZISI 90
GÖNLÜNDE AYAK İZİ VAR! 91
BABA EVİ 92
ANNEM İÇİN 93
GÖZLERİ YOL ÇEKEN ADAM 94
ÜSTÜNDEDİR 96
ÖZGÜRLÜK 97
NERDESİN, RUHUMUN ANA VATANI 98

II. BÖLÜM
BEN BAHTIMI YÜCE BİLDİM

AŞKIM 100
GEÇ GÖZÜMÜN YAŞINDAN 101
AZİZİM 102
MİHRİBANIM OL BENİM 103
BEN BAHTIMI YÜCE BİLDİM... 104
BENİ ÇOK SEV 105
BENİ BENDEN ALACAKSIN 106
SENİ SEVMEK BANA DÜŞMÜŞ... 107
BANA GÜNEŞ BAĞIŞLA 108
HAYALİME YAĞMUR YAGIYOR... 110
AKLINDAN ÇIKDIKÇA BEN... 111
EGER SEVDİĞİN VARSA... 113
HEZAN ELLERİN 115
SENİ ARZULADIM... 116
BU YAZ, SABAHLEYİN... 117
BU YAZ... 118
BİLMEDİN 119
GEDECEKSİN... 120
GEREKSE 121

GÖZLERİN VAR YA....122
HER ŞEY GÜZEL....123
BELKİ DE... 124
SENLE....125
SENİ BEKLEMİŞİM....126
GİTSEN... 127
GELİM....128
AK BALKONLU EV....129
ŞİİR AKŞAMI....131
BENİM MARAKLI İNSANIM....132
ÖZGE KADINLARI....134
ÜÇ GÜL....135
NERDE SENİ SEVEN ADAM? 137
BİR ŞİİR YAZILA BU GECE... 139
BEN ŞEHRİMİ SANA KOYUP GIDİREM 141
İHTİYARLIK NEDİR? 142
ÇİÇEK OLDUĞUNU UNUTAN KADIN 143
DR. AFAK ŞIHLI KİMDİR?....144

BAHARA YAZILAN ŞİİRLER

Azerbaycan edebiyatında ve genel olarak dünya edebiyatlarında, kadın şairlerin şiirleri, erkek şairlerin yazdıkları şiirler ile mukayese edildiğinde, pek de ağırlıklı yere sahip değildir. Elbette bunun istisnaları da vardır. Mesela Rus edebiyatını Marina Svetayeva ve Anna Ahmatova'sız tasavvur etmek doğru olmaz. Hâl böyle olsa da son dönem Azerbaycan edebî muhiti içinde boy gösteren kadın şairlerimizden bazılarının, şiirdeki yenilik arayışları, edebiyatımızın gelceğine ümitle bakmamıza neden oluyor. Bu düşüncenin doğmasında elli yaşını kutlamaya hazırlanan Afak Şıhlı'nın da elbette büyük payı vardır.

Afak hanımın bir çok dili iyi konuşuyor olması, Moskova edebî muhitinde önemli mevkilere gelmesinde rol oynamış. Moskova'da yaşaması, özellikle de Moskova'da M. Gorki Edebiyat enstitüsünün Yüksek Edebiyat Kurslarında eğitim görmesi, Rus ve Dünya edebiyatlarına karşı konulmaz ilgisi Rus edebî muhitinde daha geniş ölçüde tanınmasına vesile olmuştur.

Rusya, Avrasya ve Azerbaycan Yazarlar Birliklerinin de üyesi olan Afak hanım aynı zamanda Azerbaycan Yazarlar Birliğinin Moskova Şubesinin sekreteri görevini de başarı ile yürütmektedir.

Afak Şıhlı'nın şimdiye kadar "Kalbimin Dedikleri", "Benden Uzakta", "Seni Düşünürüm", "Ömrümün Beşinci Mevsimi", "Dostlarım, bana da bahar gönderin!", "Sakura dueti" gibi şiir, hikaye ve tercüme kitapları yayınlanmıştır. Bu kitapları okudukça, edebiyat dünyamıza ciddi meramlarla gelen ve bu meramları da eserlerine mükemmel bir surette yansıtabilen bir kalem sahibinin yürek çırpıntılarını duymak mümkün.

Moskova'da gurbette yaşayan bu şair hanım için şiirin bir "son sığınak" ve "kara sevda" olduğunu bilen ve gören biri olarak; onun hakkında soğuk muhakeme yürütme hakkımızın olmadığı kanatindeyim ki, bunu iki nedenle izah edebilirim. Afak hanım, şiirle yatıp şiirle kalkıyor ve nefesini şiirle alıyor, desem, yanlış olmaz. Anadolu Türklerinin bir sözü var: "Bir şeye kara sevda ile bağlanmışsan, kapını çalanın başarı parmakları olduğundan emin ol". Afak hanımın kapısını çalan işte o başarı parmaklarıdır. Ve… Edebiyat bir dil hadisesidir. Her şeyden önce, Afak Şıhlı'nın eserlerinde mükemmel, coşkulu ve akıcı bir dilin varlığı okuyucular tarafından büyük ilgi görüyor:

Zindanı, mecrası, malul gölmüşüm...
Kimseler duymaz ki, inleyende ben!
Teklikten[1] kendimi iki bölmüşüm,
Danışan da benim, dinleyen de ben.

Onun mısralarındaki her söz canlı, yerinde ve diridir… Afak hanımın dili ustaca kullanmasının nedenlerini, onun "Şıhlı" sülalesine mensup bir birey olmasında aramak gerek. "Usta oğlundan şagirt[2] olmaz" diyen atalarımız, yerinde söylemiştir. Burada Afak hanımın amcasını – yirminci yüzyıl Azerbaycan nesrinin büyük sanatkarı İsmayıl Şıhlı'yı nasıl da

1- Yalnızlıktan
2- Çırak

hatırlamayalım. İsmayıl Şıhlı'nın nesr eserlerindeki dil ustalığını bir bakıma Afak hanımın şiirlerinde de duyabiliriz.

Söyleme: "Dünyada yok hiçbir şeyim",
Yüzümü görmeye gözlerin var ya!
Kederli gönlümü, hasret gönlümü
Bazen avutmaya sözlerin var ya!

Hayatın anlamı, tok olmak değil!
Feraset, parası çok olmak değil!
Ölmek, bu dünyadan yok olmak değil,
Kalbimde kalacak, izlerin var ya!

Sütten, kemikten, ruhdan, kandan geçen "Şıhlılık"ruhu, Afak Şıhlı'nın daha dünyaya geldiği ilk günden refaketcisi olmuştur; on beş yaşında liseyi altın madalyayla bitirmiş, Tıp Üniversitesini yirmi yaşında birincilik diploması ile tamamlamış olması olağanüstü bir yetenek sahibi olmasının göstergesi değil mi? Bu yetenekleri eninde sonunda onu edebiyat dünyasına yönlendirecekti. Yönlendirdi de:

Hayat beni dalga gibi sahillere çırpa çırpa
temizliyor, öz[3] *aklınca,*
Bes etmiyor...
Elbeyaka çarpışımda4 ümitlerim kararınca
Pes etmiyor.
Arşa çekir
tapınmağa, tutunmağa neyim kalsa...
Bu dövüşü belki çoktan uduzardı
her kim olsa!

veya;

3- Kendi
4- Kavgada, dövüşte, savaşta

Sen ey hayat!
Hayalimin ne zamandır yaşadığı o yerlere
bir gün ben de gideceğim!
Gerçeğimle rüyalarım,
Kaderimle arzularım görüşende gideceğem!
Gideceğem,
ümit takıp mavi renkli baht kuşunun kanatına!
Hiç yorulma!
Gideceğem,
yaşanmayan günlerimin inadına!

Dünyanın bahar hafızası her yıl ilk baharını yaşadığı gibi, olsun bir az değişik biçimde her gelen nesil de kendi sevgi baharını yaşamalıdır, galiba yaşıyor da!

Ümit öler bir gün yare yetmese,
Bu diyardan ol diyare yetmese.
Ömrün kışı bir bahare yetmese
Her mevsimde hoş bir anım ol benim!

Sevindirici hâldir ki, Afak Şıhlı da hem haktan gelen bir yetenek, hem de okuma kültüründen gelen bir yetkinlik var. Bu nedenle de onun eserlerinde gerek şiir vezinlerinde, gerekse de biçimlerinde mahtudluğa yer yoktur.

Afak Şıhlı'yı hangi edebi mektebe, ekole ait saymak mümkündür? Onun kitaplarında âşıkların ruhî hâline uygun koşuklara da rast gelmek olur, aynı zamanda fikrin serbestliğini içinde barındıran şiir biçimlerine de! Bir tarafda saza, söze Vagif, Vidadi, Dilgem, Azaflı Mikayıl adına adapte olan âşikane koşmalara, öbür yanda çağdaş ritmleri de içine alan Mikayıl Müşfig, Eli Kerim ruhî hâllerine!

İnanırım, güneş yine doğacak,
İçimdeki zulmetleri boğacak!
O dönecek, ömrüme nur yağacak,
Ayrılıklar ak dumanda yitecek,
Sabret, kalbim, bu kış bir gün bitecek!

veya;

Ses salmarım,
kıyamam kimseni uyatmağa.
Kekikotlu, limonlu bir fincan da çay süzüp
köçürürüm varağa rüzgârların sesini,
*kalbin zümzümesini*5*,*
hâlâ erimeğen bu gurbetin karını,
Vatanın baharını,
duyguların dilini,
dostların nisgilini... [6]

Her şairin kendi hadisesi, her hadisenin kendi şairi var.

Kendi yaşantılarımdan biliyorum: Gurbette dost yoktur, şiir sevilmez. Afak hanımın durumu gurbet anlamında nerdeyse benden daha farklıdır. Türkiye bir bakıma kardeş gurbettir, Rusya (Moskva) ise yalnız dinlerin, dillerin ayrıcalığı ile değil, her yönü ile gurbettir. Ama yine de gurbette yüreğini vermek için bir kimse yoksa, yüreği söze, şiire vermekden daha münasip ne ola bilir ki?

Açılmır bahtımın beyaz yelkeni,
Ayrılmak ucuzmuş, kovuşmak baha.
Nerdesin, sözümün Ana vatanı?
Uzak sensizlikten usandım daha!

5- Aheste aheste, çok yavaş bir sesle kendi kendine nağme okumak.
6- Dert, keder

veya;

Ey sözlerim!
Mutluyam ki, hayatımda varsınız!
Hoş günümde bir yaraşık,
Dar günümde
Sırdaşsınız,
Yarsınız!
Kalbimden taş asılanda
Damla-damla düşürsünüz dilimden.
Şükür olsun Tanrı'ya ki,
Bu gözleri aç dünyada
Hiç kimse alamaz sizi elimden!

"Eğer sözün vicdan mahkemesi varsa, ben orda suçsuzum", - diyordu M. Svetayeva. Yeniyetme yaşlardan şair, şiir hayranlığında A. Şıhlı da M. Svetayevaya benziyor.

"Gürbet Rüzgarları" kitabında yer alan şiirlerin büyük çoğunluğu vatandan uzakta -gurbette yazılmıştır. Gurbette yaşayan şaire söz Vatan olur. Afak Şıhlı için şiir ebediyete yol giden sevgi gibidir. Ve inanıyoruz ki, bu şairimiz için ne sevgi azalacak ne ebediyet arayışları tükenecektir...

Prof. Dr. Mehmet İsmail
Fen-Edebiyat Fakültesi
Çanakkale 18 Mart Üniversitesi

I. BÖLÜM

SEKİZ SANİYELİK SES YAZISI

GİDECEĞİM

Hayat beni dalga gibi sahillere çırpa çırpa
temizlyor, öz aklınca,
Hiç yetmiyor...
Elbeyaka çarpışımda ümitlerim kararınca
Pes etmiyor.
Arşa çekir
tapınmağa, tutunmağa neyim kalsa...
Bu döğüşte belki çoktan yenilirdi
her kim olsa!
İsteğim de, metlebim de,
sevincim de taştan çıkır[7].
İnamımın zerre boyda kıvılcımı
bilmem nasıl tab gitirip[8] kıştan çıkır!

Sen ey hayat!
Hayalimin ne zamandır yaşadığı o yerlere
bir gün ben de gideceğim!
Gerçeğimle rüyalarım,
Kaderimle arzularım görüşende gideceğim!
Gideceğim,
ümit takıp mavi renkli baht kuşunun kanatına!
Hiç yorulma!
Gideceğim,
yaşanmayan günlerimin inadına!

11. 11. 12.

7- Çıkıyor
8- Tahammül etmek

MENEKŞE

Gezeydim yurdumda gülü gülşeni[9],
Sen mest eyleyeydin ıtrınla beni.
Okşayıp incecik leçeklerini[10]
Seni göndereğdim yara, menekşe!

Âşıktın çimene, âşıktın güle,
Düştün aşk oduna sen bile bile.
Nedir ah çekirsin derinden böyle?
Var mıdır kalbinde yara, menekşe?

Seni biganeler derip atmışlar,
Çiçekli yazına hazan katmışlar!
Aşkını paraya pula satmışlar,
Çekilmiş yüreğin dara, menekşe!?

Afak'ım, içimi bin ümit sarar,
İsteğim – bir deniz, kafesimse dar.
Bakma ki alevli bir vatanım var –
Düşmüşüm borana, kara, menekşe!

21. 03. 11.

9- Çiçekli çimenleri b
10- Yapraklarını

BU GECE

Güzel bir hava var… yazdır[11] …yel esir,
Hesapsız arzular sabrımı kesir.
Dolanır etrafta bir sihir, bir sır…
Hayalim Bakü'nü gezer bu gece.

Dalgalar çağlıyor dengi denk ile. .
Sular fısıldıyor bin ahenk ile.
Karışır yeşili mavi renk ile
Nasıl da mahmurdu Hazar bu gece…

Ulu vatanımın hüsnüne bir bak,
Bir yanı Tebriz'dir, bir yanı Gazah!. .
Olsun bu güzellik yâd gözden ırak,
Değmesin yurduma nazar bu gece…

Vatana yar ol ki, vatanmış yarın!
Kurbandır yolunda devletin, varın.
Ben yaza bilmesem, ulu diyarın
Şiirini melekler yazar bu gece!

24. 03. 12.

11- Bahardır

SEVİLMEK İÇİNDİR ANNELER!

Anneler
okşanıb azizlenmeğimiz içindir,
dünyadan inciyende...
Anneler
kucaklarında saklanmağımız içindir,
soğuktan titreyende...

Anneler
kollarında bizi,
kalplerinde gam yükümüzü taşıyorlar.
Anneler
erkek gayreti çekip
kadın ömrü yaşıyorlar.
Kirpiklerile kor götürüp
ömrümüzün çırağını yakmış analar.
Saflıkta, paklıkta
gökden inmiş meleklere benziyor analar.
Dar günde Nüşabe, Hacer olurlar,
Hoş günde – Nigar... [12]
Süt kokusu, ninni sesi,
bir de muhabbet bırakıyorlar yadigar.

Anneler
müdrik bakışlarında
günahlardan arınmak içindir!
Anneler
sonsuz muhabbetle sevilmek, korunmak içindir!

01. 02. 15.

12- Nüşabe, Hacer, Nigar - Azerbaycan kadın kahramanları

ANAM[13] EVVELKİ DEĞİL...

Düşünceler anamı harayasa aparır[14],
Fikir, hayal içinde...
Bazen nese[15] danışır dudağının ucunda...
Gölge gibi dolaşır ayağının ucunda...
Yüzüme göz dikse de
Görmür beni ele bil[16].
Yorgundu bakışları,
Azalmış alkışları,
Anam evvelki[17] değil.

Çiçek ıtırı kokuyor,
Yeşil kadife donu... [18]
Durup durup öperim,
Kucaklarım ben onu.
Bu küçücük odada
O büyük dünyam benim.
Ruhundan ruhum doğmuş,
Bedeninden bedenim.

13- Annem
14- Nereye ise götürür
15- Bir şeyler
16- Sanki
17- Eskisi gibi, önceden olduğu gibi
18- Elbisesi

Ana!
Beni bir az sev!
Yüreğimi sevindir!
Bu menzil yok, yüreğim senin gönül evindir.
Uğur diye neyim var –
Senin zaferlerindir!

…Yüzünün kırışında zaman feryat koparır,
Fikri turna katarı...
Ruhu sual içinde, ömrü beleni aşır...
Yanımda ola ola git gide uzaklaşır,
Uşaklaşır ele bil[19].
Değişir yerişleri,
Değişir bakışları...
Anam evvelki değil...

29. 05. 19

19- Çocuk gibi oluyor sanki

BİR ÇOCUK AKLINDAYIM...

Yanarım ocak gibi,
Külümden yok haberim.
Özgeden[20] soruyorum -
Öz bağımdan ne derim![21]

Elenirem elekten,
Kalbur beni ötürmür.
Elimden alanların
Gözü beni götürmür[22].

Gecem avuç içinde,
Günüm dağlar başında...
Bir çocuk aklındayım
Ömrün yarı yaşında!

04. 12. 13.

20- Başkasından
21- Kendi bahçemden ne toplayayım
22- Beni çekemiyorlar

ŞEHRİM

Nerde benim bir zaman
Goyup gittiyim şehir?[23]
Kendimi Hazrisine[24]
Kurban dediğim şehir!

Nerde bir kelme sözden
Alışıp yanan yüzler?
Nerde o hüzur dolu
Hoş geceler, gündüzler?

Nerde o gur saçları
Çiçek kokuyan kızlar?
Tren yolculğunda
Kitap okuyan kızlar?

23- Bırakıp gittiğim şehir
24- Apşeron yarımadasında kuzeyden esen şiddetli rüzgâr

Neden yellenmir daha
Eteklerin kırçını?[25]
Görünmür Bayıl26 boyu
Gök suların hırçını?[27]

Yenilenib, değişib
Rengini Kız Kalesi...
Yüzüp tarihimizi
Yeni günün belası.

Benim necip milletim,
Kim bu yeni gelenler?. .
Rüzgârın nefesini
Kesiptir gökdelenler[28]...

Eski mahellelerden
Silinmiştir izimiz.
Yaman gamlı görünür
Çeperli[29] denizimiz.

... Soğumuşun öyle bil,
Benim varlı şehirim!
Varlığını saklayın
Lay[30] duvarlı şehirim!

23. 03. 2017.

25- Nakış
26- Bayıl Hazar kıyısında bir bölge
27- Mavi inadçı sular
28- Yüce binalar
29- Çitli
30- Kalın

BEN VATANDAN DÖNENDE[31]

Ben vatanden dönende
Sınır bağlana, kalam!
Benden ayrı gurbetin
Bağrı dağlana kala!

Ben vatanden dönende
Vatan de hasret çeke!
Ağlayan satırlarım
Önüme bir sedd[32] çeke!

Ben vatanden dönende
Haray sala külekler![33]
Ayrı düşse de eller,
Ayrılmaya yürekler!

Doluhsuna, kövrele[34]
Yüzü benden dönen de![35]
Yollar gubar bağlaya[36]
Ben vatanden dönende!

Bakı-Moskva

31- Döndüğümde
32- Duvar çeke, engel ola
33- Rüzgâr
34- Dolukmak
35- Bana yüz çeviren bile
36- Gamlana, kederlene

KORKAKLIK – İHANETTİR

Korkaklık – ihanettir, kardeşım!
Nedir?
Yere bakıyorsun... Gözün gölgelidir?
Bilirsin,
Hakikat uğrunda,
Adalet yolunda dara çekilenler[37],
Derisi soyulanlar olur!
Gördüğüne göz yumabilmediyinden
Gözleri oyulanlar olur!
Ne çabuk unuttun Nesimi[38]'nin,
Cavanşir'in,
Babek'in[39] varisi[40] olduğunu!
Ne tez bahane ettin onların yokluğunu?
Şerefini,
Gayretini,
Andını
Kürsü için, ad için,
Bir kum kadar değeri olmayan manat[41] için
Dandın mı?
De!
"Ya azatlık, ya ölüm!" deyen igidlerin
Ruhundan utandın mı?

37- Dar ağacından asılarak idam edilmek
38- Azerbaycanlı şair
39- Azerbaycan halk kahramanları
40- Mirascısı
41- Azerbaycan para birimi

Susmak – ihanettir, kardeşim!
Yıllar ötüyor,
Yoktur daha zamanın!
Bir gün unutulmak korkusu var
dökülen kanın...
Sen 20 yanvarları[42],
26 fevralları[43] tenteneyle andıkca
Dağlar çekilir bağrına
Vatan dediğin talesiz ananın.

Sen
Elinden gidenlere yanmaktansa
Letifeler danışıp güldün,
Günden güne
Kardeş acılı şehit bacılarının beli büküldü...
Oysa sen
Birlik yolunda
Tikanlı telleri yarıp,
Yalancı,
Sahte sınırları aşıp geçmeliydin!
Azatlık yanğısıyla yanıp inleyen toprakların
Hasret gözlerinden öpmek için
"Son dövüş" adlı
Kutsal yolu seçmeliydin!
Düşmenin kanını içmeliydin!

42- 1990 Ocak ayının yirmisinde Sovyet ordusunun Baküde yaptığı vahşet kastediliyor.
43- 26 Şubat 1992 tarihinde Ermenilerin Azerbaycanın Hocalı kendinde yaptıkları katliam anımsatılıyor. .

Bu Vatan
Bize erlerden emanettir![44]
Yenilmek de,
Eğilmek de,
Ezilmek de
Ona ihanettir, kardeşım!
İhanettir!

20. 01. 15.

44- Mirastır

AZERBAYCAN BAYRAĞI

Ben ne heykel,
Ne de bir bez parçasıyım!
Ben sabahın,
Azatlığın carçısıyım!

Nice şehit mezarının
"Vatan!" adlı harayıyım!
Anaların oğullardan beklediyi
Hoş bir zafer sorağıyım!

Mert elinde dalgalanıb
Henüz misli görünmemiş
Öyle zafer çalasıyım -
Tarihlerde kalasıyım!

Zafer için doğulmuşum!
Arzunun Zafer çağıyım;
Ben mukaddes,
Yereinmez
Azerbaycan bayrağıyım!

28. 05. 12.

BİZİZ

Bazen ümit kesen, bazen el tutan[45],
Sonuncu ekmeyi bölen de biziz!
Toprağı pay veren, düşmana satan,
Toprağın kadrini bilen de biziz!

Özgeye yol verip yolundan azan,
Gâh kuyudan çeken, gâh kuyu kazan,
Misli görülmemiş tarihler yazan,
Tarihi yaddaşdan silen de biziz!

Haktan bahsedeni asarız dardan,
Namusu koruyup geçeriz ardan.
Kendi hâlimize bakıp kenardan
Ağlayan da biziz, gülen de biziz!

Dışımız güneşte, içimiz çende… [46]
Kullara sultanız, sultana bende.
Yoksuldan kenarda, yetimden gende,
Dar günde imana gelen de biziz!

Tezatlar içinde yüzeriz, neden
Yola gidemez ki, bu başla beden?
Vatanı terk edip gurbete giden,
Vatanın yolunda ölen de biziz!

19. 02. 13.

45- Yardım eden
46- Çen: Sis, duman.

İNANMAYIN, ORTALIKTA DOLAŞAN SÖYLENTİDİR

Öbür dünyaya hoş gittin, Vagif Semedoğlu!

İnanmayin, şaiyedir[47]!
Kim diyor ki, öldü şair?
Derte-gama gülen gibi,
Ölüme de güldü şair!

İki tende bir can olup,
Sözle ahde vefa etti,
Gözden uzak bir dünyaya
O hoş gitti, sefa gitti!

Sanmarım ki, mucüzedir
Bu dünyaya bir de gelse.
Amma ölmedi ki, şair -
Vaht[48] dayanar şair ölse!

28. 01. 15.

47- Ortalıkta dolaşan söylenti.
48- Vakit

GURBET RÜZGÂRLARI

Kapımı çal, saadetim,
Kapımı çal, geç olmamış!
Dileklerim yaprak yaprak sarararak puç olmamış[49]!
Küle dönüp hiç olmamış ümitlerim,
Soğumamış hararetim,
Kapımı çal, saadetim!

Anlamadı kalbimdeki dilekleri –
Ne göklerin melekleri, ne toprağın evlatları.
Taş değilim.
Sındırmamış beni gurbet rüzgârları
Kırılmadan metanetim,
Kapımı çal, saadetim!

Yüreğimde bak ne kadarr arzu yatır!
Hayallerim azatlıga hep can atır!
Acelem var, vaht[50] beklemir,
Yıllar geçer…
Bu sözlerdir geleceğe emanetim!
Kapımı çal, saadetim!

Kapımı çal! Açılmazsa, el at, sındır,
Zulmetimi yarıp geçen ışık yandır!
Bu aşkın maşelesini alevlendir,
Kanatlansın muhabbetim!
Kapımı çal!
Kapımı çal, saadetim!

03. 05. 11.

49- Mahvolmamış
50- Vakit

GELİR

Böyle imiş hayat deyip övdüğün –
Bahtı olan saadete tuş gelir[51],
Anasıza sevinc vermir toy düğün,
Analıya hastalık ta hoş gelir[52].

Yaz olanda kanın coşup çağlıyor,
Kış gelince tenha kalbin ağlıyor.
Vefasıza kim ki ümit bağlıyor,
Evvel ahir gözlerinden yaş gelir.

Garip ilde yollar iki uçlu mu?
Ayrılıklar sevgilerden güçlü mü?
Afak Şıhlı, yoksa[53] bahtın suçlu mu,
Nereye gitsen ayağına taş gelir?

18. 03. 15.

51- Önüne çıkıyor
52- İyi geliyor.
53- Acaba

SİZDE ERİK ÇİÇEKLEMİŞ...

Can kadere boyun eğip,
Bahtım yüreğime deyip.
Sizde erik çiçekleyip,
Bizdese kardır, kardeşım!

Gurbet ilde hayat budur,
Yaza çeker yaz umudu.
Gözlerim bahar bulutu,
Sinemse kordur, kardeşım!

Derte sirdaş olmuş uykum,
Çoktur dört yanda güruhum[54].
Dar kafese sığan ruhum
Dünyaya dardır, kardeşım!

Yaşanmadı ötüp giden,
Kövrelirem bir kelmeden[55].
Benim için Ana Vatan
Devlettir, vardır, kardeşım!

31. 03. 15.

54- Fanatik gericiler
55- Bir kelimeden duygulanıyorum

NEREDE Kİ...

Uca Tanrım!
Bana öyle kalp vermişsin kafesime sığmıyorum.
Ruhum gibi özgür olmak istiyorum!
Azat eyle[56]!

İsyancıyım,
Sonugelmez bu sürgünle barışmıram!
Buralardan uzak olmak istiyorum.
Uzak eyle!

Gönlüm eğer cövlan[57] edip dolaşmırsa asimanı,
Göz yaşıma bedeldirse saadetin birce anı,
Bin kazan şer erimirse düzün birce kaşığında,
Haksızlıklar yok olmursa adaletin ışığında
Onda, bana bu dünyanı yasak eyle!

Götür apar,
Götür beni o dünyaya,
Nerede ki, sözle emel bir olacak!
Nerede ki, talançılar ellerinden,
Yalancılar dillerinden acılacak!
Nerede ki, ısınacam güneş dolu,
Şad olacam sevinc payı umunca ben!
Nerede ki,
Seveceğim sevilesi insanları,
Sevilecem doyunca ben!

03. 04. 15.

56- Özğürlüğe kavuştur
57- Gezip

İNSAN OLMAK

İnsan oğlu, hakkı duysan
Hak özü de seni duyar!
Varlıların gözü doysa
Yoksulların karnı doyar...

"Suya atsan balığı sen
Balık bilmez, halik biler!"
Adamlığı unutmasan
Adamların yüzü güler.

Şerle hayır değil uzak,
İyi de biz, kötü de biz!
Gurur verir İnsan olmak –
Saf olursa niyetimiz!

07. 04. 15.

ETEĞİNİ KESEN ADAM[58]

Eteğini kesen adam,
Senin sonun ne olacak?
Haset çekip boylanmaktan
Boynun uzalı kalacak.

Yine yayınıp hadefin,
Yayın yüzüne gayıdıb[59.]
Kaybolmuş ucu kelefin,
Sözün özüne gayıdip[60].

Elin-kolun nasırlaşmış
Yıkılanı vura-vura.
Fırsat yitip, kervan geçip,
Vurnuhursan ora-bura.[61]

Geçmişin dolanip çarka,
Ne bugün, ne geleceksin!
Sen ölümden korka korka,
Korkak gibi öleceksen!

02. 02. 15.

58- "El benden etek senden" - atasözü
59- Geri tepmiş
60- Sözün kendine geri dönmüş
61- Şimdi boşuna koşturmadasın

"ATEŞKES"

Kan...
Kan kokudu hava...
Kurşun değdi
anadan aralı bir garibe...
Bu gün kurban olduğu Vatan sınırlarında
onunçün bitti savaş,
kurtardı müharibe.
Öz evinde oturup rahat yemek yiyenler
bin bir yere yozdular:
- ...
- ...
- Ne yaptı ermeniler?
- Ateşkesi bozdular!

20. 04. 15.

BAŞIM ÜSTTE ANAM[62] OLSUN...

İstiyorum ağrıyanda başım üstte anam olsun...
Yüreğimde kimese de inam olsun...

İstiyorum Güneş görüm gökyüzünde seherçağı[63]...
Gözlerimi kamaştırsın gün ışığı...

İstiyorum öz elimin emeyinden usanmayım...
Kazancıma bakan zaman utanmayım...

İstiyorum toprağımda azat gezim – ağa gibi,
Seyre çıkım deresinden dağa kimi...

İstiyorum "demir" kapı döysün "tahta" kapıları...
Boğulanlar hak sesini duysun, barı...

İstiyorum o gün gele – arzulara inam olsun!. .
Kan yerine hak, adalet, kin yerine iman olsun!. .

24. 04. 15.

62- Annem
63- Sabahleyin

DURNA BAHTIM

Ne zamandı yollar beni unutmuş...
Ayaz vurup göz yaşımı kurutmuş.
Alçı durmuş kor kaderim, gam yutmuş,
Düşünmüşler, yarımışım, ey bacı!

Hasretimdir ak kâğıtın karası,
Çat-çat olmuş mısraların arası...
Dilek tutup – "bir gün Hazri[64] tarasın"
Tellerimi korumuşum, ey bacı!

Cevabım yok, bilmiyorum nedendir,
Turna bahtım o yaz ile gidendir...
Bir ömürlük muhebbetim – Vetendir[65],
Gurbet ilde karımışım, ey bacı!

12. 05. 15.

64- Azerbaycanda denizden esen rüzgâr
65- Vatandır

GATAR[66]

Derdini çevirip tütsü dağına,
Başını götürüp geniyen gatar!
Lap heset çekirem azatlığına... [67]
Gedirsen, beni de özünle apar!

Gedirsen, beni de sal bu yollara,
Güzel arzuların gelmesin sonu!
Sağalmaz derdime bir derman ara,
Bana masal anlat yollar uzunu...

Sana ümit edip penah gitiren,
Sonra yol yoldaşın olanlar ne çok...
Kimi - karşılayan, kimi - ötüren,
Kövrelip gözleri dolanlar ne çok...

Kimisi yoldaşlı, kimisi yalgız,
Kimisi yarından ayrılıp gedir.
Rüzgârlı perronda tek dayanan kız
Kim bilir hasretle kime el edir...

66- Tren
67- Senin özgürlüğünü kıskanırım

(Neden seven kesler, sevilen kesler
Göz açıb yumunca dönürler yada.
Nasıl da yok olur alevli hissler?
Ebedi değilmiş hiç ne dünyada!)

Dönüp havasına bunca nefesin,
Geçdiyin yerlerin kokusu gedir...
Sığınıp göğüsüne demir kafesin,
Gözlerin karışan uykusu gedir...

Yorup düketmir mi seni bu sefer?
Neyin peşindesen illerden beri?
Her sefer zaferse, bu nasıl zafer? –
Yüz yıldır aynı yol: ileri-geri...

Ben de dertlerimle koşulum sana,
Derte derman gezen ararsa, bulur.
Ümit tükenirken ümit var yine –
Nerdese bizi de bir bekleyen var.

Ben gibi değilsin yol ayrıcında,
Her defa isteyin menzile çatar;
Kaderin yolların iki ucunda,
Bahtının ardınca şütüyen[68] gatar!

09. 2012
Koktebel

68- Koşan

BİZE DE GÜNEŞTEN PAY DÜŞMÜŞ BU GÜN

Bize de Güneşten pay düşmüş bu gün,
Bize de yüz tutmuş nuru göklerin!
Ne vahttır gönlümüz hasrete küsgün,
Ne vahttır[69] derdimiz derinden derin...

Bizde de hoş günün odu, ocağı,
Yandırıp nisgilin budaklarını[70].
Alevli şafaklar bu sabah çağı,
Eridip gurbetin buz dağlarını.

Sağalır da sanki o garip yaram
Sevip sevenlerin alkışlarına.
Güneşin nuruna şiir yazırım
Benzedip Tanrı'nın bakışlarına!

05. 07. 15.

69- Uzunca zamandır
70- Dallarını

İLAHİ

Havaları soğumağa
koyma nolur, ilahi!
Aşağı bak, eteğinde
üşüyen var, ilahi!

Ne zamandı göremiyorum
izlerini yolumda.
Bir dünya yük yüklemişin,
taşıyorum kolumda.

Yetmedi mi yüzüldüğüm
bu sazaktan, borandan?
Kış çıkmamış heyfimi çık[71]
yüreğimi kırandan!

26. 08. 15.

71- Öcümü al

BEN

İstemirem[72] dünyaya
Bir de gelim, bir de ben!
Ne gurbete düşmeyim,
Ne düşmeyim derte ben!

Yâd[73] ilin toprağını
Sinem üste sermeyim!
Beni kökümden derin -
Gurbette yeşermeyim!

26. 08. 15.

72- İstemiyorum
73- Yabancı ilin

ALLAH'IM!

Nasıl unuturum seni, Allah'ım!
Her zaman, her yerde görürüm seni!
Bana bahş ettiyin[74] alın yazımda,
Sanatta, şiirde görürüm seni!

Aşkınla sığamam çöle, çimene,
Aşkınla ellerim göklere deyir[75].
İyi ki, bir kalem vermişsin bana –
Sen kader yazarsın, ben ise şiir!

02. 11. 15.

74- Verdiğin
75- Dokunuyor

SAKURA

Japon şairesi Mariko Sumikura için

Ben senin güzelliyinde –
cehrayı rengi,
tabiatında ahengi sevdim, Sakura!

Ben senin inceliğinde –
çiçek zarifliğini,
bir kadının zayıflığını sevdim, Sakura!

Yüzünü görmediğim bir şehri,
yüzüme henüz açmamış al seheri,
gayri bir halkın adetlerini,
sofrasının nimetlerini sevdim...

Kısmet olsa, bir gün seni saçlarıma takarak
geçecem Tiba'nın sokaklarından.
Doğan güneş ışık saçarak
salamlayacak beni, evlerin pencerelerinden.

Yüreğimin hasret yangısını
sevincle soğutacağım!
Sevdiyim her şeyi doyasıya öveceğim.
Ve o zaman, Sakura,
yaşaya bilmediyim gençliğime geri döneceğim!

GARİP KOŞMA

Açdımsa ne, soldumsa ne...
Yabanı çiçek gibiyim.
Yitirilmiş bir define,
Sahipsiz yürek gibiyim.

Bahtım uzak ile salmış,
Derdim derinde yer almış,
Yaram sarğısız sağalmış...
Arkasız kürek[76] gibiyim.

Afak, siper göğüsün – oyuk!
Doğmaların yaddan soğuk!
Ağrı, azar düşmüş duyuk,
Ölüme gerek gibiyim!

02. 06. 16.

76- Sırt

BESİT GERAYLI[77]

Saçlarım geceden kara[78],
Günüm, bahtım ak olaydı.
İstek hara, kader ora!
Dileklerim çağ olaydı.

Söz koşaydım yavaş yavaş,
Biteydi içimde savaş.
Allah veren bacı kardeş
Arkamda bir dağ olaydı.

Hiç olmadı yolum hamar,
Başa gelen kalbe damar.
Sorulası çok sözüm var,
Kaş ki, atam sağ olaydı!

06. 06. 16.

77- Azerbaycan Edebiyatı'nda şiir türü
78- Siyah

BÖYLE OLURMUŞ YALNIZLIK

Hasretim baştan aşır,
Yardıma koşanım yok!
Ruhum sahile doğru,
Çılğın sellere karşı...
Elimden tutanım yok!

Özümden ihtiyarsız
Koparılıp tağımdan
Yâd yere ekilmişim.
Şirin arzularımdan
Darlara çekilmişim.

Korku düşür canıma
Karanlıklar düşende,
Payız kanat gerende,
İstiler[79] ötüşende.

Göksümü bir dağ gibi
Sıkır kaderin eli,
Nefes gelmir derinden.
Evlattan kim geçerdi? –
Anam benden geçeli
Canlı bahşişiyim ben!

06. 06. 16.

79- Sıcaklıklar

KİMİN HİCRAN PAYIYIM?

"Ben onsuz da bu dünyadan değildim,
Öz-özümü[80] aldatmayı bacardım"
Memmed İsmayıl

... Evet, ben de bu dünyalık değilim,
Mutluluğun bir gecelik ayıyım.
Ne istedim uzak gezdi, dolandı,
Baht okunun gerilmemiş yayıyım.

Ömür dalı dert gitirip barlanmış[81],
Yoksul ümit hasretimden varlanmış.
Yar bağında yollar, izler karlanmış[82]...
Ayrılığın sanki ikiz tayıyım.

Yazan nerde? Bu masalın yok ardı...
Kıştan gayri kim kapımı çalardı?
Ben olmasam gurbet kime kalardı?
Gören, Allah, kimin hicran payıyım?

07. 07. 16.

80- Kendi kendimi
81- Meyve vermiş
82- Kara bürünmüş

AY IŞIĞI KUCAKLAMIŞ GECEYİ...

Bakü'ye – güzel şehrime

Ay ışığı kucaklamış geceyi...
Büyülüyüm, isteğim yok terpenem[83].
Ayaküste seyr ediyorum küçeni[84],
Hamı yatmış85, oyak kalan tek benim[86]...

Bak, yine de ruhum uçur yeline,
Birce anda gelıp sana çatıram[87].
Sığal çekıp lepelerin teline
Hayalini kucaklayıp yatırım[88]...

Ellerimi arzulara uzatsam,
Gerçeklerim düşlerimden çok ola.
Dilek tutup deryalara çöp atsam –
Bu ayrılık gölge gibi yok ola!

08. 07. 16.

83- Kımıldamak istemiyorum
84- Sokağı
85- Bütün insanlar uyumuş
86- Yalnızca benim
87- Ulaşırım
88- Uyuyorum

YAZIYORUM...

Gece yarıdan geçmiş...
Kesilmıştir ses semir[89].
"Yatacak mısın"[90], - demir,
bana yorgun gözlerim...
Ne bitir, ne tükenir fikirlerim, sözlerim.
Kediçik de yorulmuş,
o da, gediyor yatmağa...
Ses salmaram,
kıyamam kimseni uyatmağa.
Kekikotlu, limonlu bir fincan da çay süzüp
aktarırım varağa rüzgârların sesini,
kalbin zümzümesini,
hâlâ erimeğen bu gurbetin karını,
Vatanın baharını,
duyguların dilini,
dostların nisgilini...
Yazıyorum nelerden...
Ne kalemim yorulur,
ne yüreğim,
ne de ben...

31. 03. 11.

89- Söz sohbet
90- Uyuyacak mısın

KAÇ ZAMANDIR...

Kaç zamandır bu yerde açılmır sabah...
Açılmır tilsimli kilitler gibi!
Öle ağırdı ki, yükü sözlerin,
Kalem de sınacak ümitler gibi!

Mübarek elimin namusu toprak
Şimdi yağıların kucağı olmuş!
Hocalı derdimiz bir şehit gibi
Yirmi beş yaşlı göz dağı olmuş!

Dolmasın ne yapsın nifretle yürek? –
Her yanda dağılan bir yurt yeri var!
Vatan, oğulları kaytarmır[91] diye,
Oğul doğurmağa korkur[92] analar!

Körlere de malum bu aciz durum,
İleri gitmekten geri kalmışız!
Bu günü ilbeil yaşayak diye
Ölenle ölmeyıp diri kalmışız?!

... nice de ağırdır yükü sözlerin,
kalem de kırılmış ümitler gibi!
hakikat yolunda geçip canından
kanına bulaşmış şehitler gibi!

25. 02. 17.

91- Geri iade etmiyor
92- Korkuyor

KİME KALACAK

Bu yurda can diyen canından olur!
Ömürler mahv olur, gözler kan olur!
Bahtı gitirmemek ne yaman olur!
Zemane hâlâ çok canlar alacak!
Bu vatan sonunda kime kalacak?

Var nedir, üstünde yatanlar bilir,
Dünyanı dört elle tutanlar bilir.
Vicdanı ucuza satanlar bilir
Şerrin kapısını kimler çalacak?
Bu vatan sonunda kime kalacak?

Erkekler evine boş gelirse de,
Civanlar ölüme tuş[93] gelirse de,
Ölüm yaşımaktan hoş gelirse de
Demek sönesidir bu od, bu ocak!
Bu vatan sonunda kime kalacak?

93- Rast geler

Yaman kendimizi övürüz ama,
Hâlâ hayal pllov yiyoruz ama,
Genclere Gelecek diyoruz ama
Koltuklu kocalar[94] yüze salacak!
Bu vatan sonunda kime kalacak?

Zenginin evinde tütsü de kızıl[95],
Duvarı taşı da, büstü de kızıl.
Toprağın altı da, üstü de kızıl –
Kimler talan etmış... kimin olacak...
Falcı dünyasıdır, fal açak belki,
"Bu vatan sonunda kime kalacak?"

16. 03. 17.

94- İhtiyarlar
95- Altın

SIKILANDA TELEFON AÇ

Mövlud Mövlud'un hatırasına

Sıkılanda telefon aç,
Sebep oldu, olmadı.
Dolup boşaldı yürek,
Senin yerin dolmadı!

Yazık sen uçan bina
Donmuş kaldı yerinde.
O günden yoktu adın
Evsizler defterinde.

Yazmadığın kitap da
Gölgesini mi sürür.
Dert böyütür oğlunu
(Çocuklar çavuk büyür).

Halen istidir yerin,
Arada bir güman var.
Bir gün pişman olurlar
Senden tez soyuyanlar.

Bir de, unuttum diyem,
Borçların da silindi.
Daha özgürsün orda,
Öz başın, öz elindi[96].

Haber almak istesen
Dostlar da, şöyle böyle...
Sıkılıyorlar sensiz,
Ara sıra zeng ele![97]

16. 03. 17.

96- Kendi başın, kendin elin
97- Telefon aç

BİR ŞİİR YAZ!

Şair Elman. Tovuz'a

Ey dostum, bir şiir yaz,
Damarda çağlasın kan:
Yüreğimiz bulanmış
Alaçiy[98] mısralardan.

Hedeflerin pul biber,
Gülüşün kişmiş olsun.
Sözler eskisi gibi
İyice pişmiş olsun.

Öyle vur hâllarını
Ahenkli, tatlı olsun.
Mısralar daha çoşgun,
Daha inatlı olsun.

Duygular hatırına
Unut azar-bezarı;[99]
Yoksa bütün naşılar
Açmış şiir pazarı.

Sana gelen dert bela
Düşmene, yada gelsin.
Esirgeme ilhamı,
Ağzımız tada gelsin.

Aç şair sofrasını,
Hayallere dal bir az,
Sonra götür kalemi
Bu akşam bir şiir yaz!

10. 04. 17.

98- Pişmemiş
99- Hastalıkları

BAHTIN GURBET ADLI SÜRGÜNLERİNDE

Başını dik tutup öyle yaşa ki,
Her kes varlığını define bilsin!
Ne dostlar üzülsün çetinliyine,
Ne de ki, düşmenler sevine bilsin.

Ağrıyan belini eğmeden yeri
Ne kadar gelse de üstüne hayat,
Yorgunluk sıksa da çiyinlerinden
Ağrı, acıları mısralara at.

Gamgalak[100] ederek arzularını
Yolunda od çatsa hain adamlar,
Yansa da ayağın, şen tut kendini
Öyle bilsinler ki, kanatların var.

Ümidin eliyle kapa gözünü
Ayrılık zamansız kısmet olanda.
Şahtaya, borana şiirler oku
Güneşin nuruna hasret olanda.

Gözünün yaşını gören olmasın
Gamli günlerinde, dar günlerinde.
Desinler, nasıl de mutlu yaşıyor
Bahtın gurbet adlı sürgünlerinde.

Her zaman ulduz ol, her zaman parla,
Arkanca sürünsün koy acıdiller!
Başını dik tut[101] ki, şair ömrünün
Dehşet olduğunu düşünmesinler!

24. 04. 17.

100- Talaş
101- Başını yüce tut

BİR AKŞAM...

Bir akşam şu odaya sihirli bir güç gele,
Gayıdasın[102] geçmişe – otuz bir yıl evvele[103];

Isıta ellerini sıcak iyun[104] havası,
Dokuna yanağına geçen günün ziyası[105].

Ömrün dar gömleğinden otuz bir ilme düşe,
Sancaktutmaz saçların[106] yine beline düşe.

Haradasa[107] kimse de hasretinden sarara,
Kalbin telatümünden gözler uykusuz kala.

Şirin ola sevgiden çektiğin çile bele108,
Gönlün zarif gül gibi bir de açıla bile.

Muhebbetli yüreğin, kedersiz başın ola,
Ne ola bir defa da on yedi yaşın ola!

25. 06. 17.

102- Geri dönesin
103- Önceye
104- Haziran
105- Şafakı
106- Gur saçlar
107- Bir yerlerde
108- Hatta çile de

ÖMRÜM PAYIZA[109] DOĞRU...

Hekim, sağaltma beni!
Sağalmağa korkuram[110]!
Dönüp ruh ağrısına
Çoğalmağa korkuram!

Dayanma başım üstte
Sabah açılanadek!
Yeniden doğulmağa[111]
Tahammül edemez yürek.

Bir de alışsam eger
Bir daha sönmek de var,
Ömrüm payıza doğru –
Hazele dönmek de var;

Sarsıntılar almamış
Güçümü, kuvvetimi,
Koy aparım özümle
Söz boyda hiffetimi[112].

109- Güze
110- Korkuyorum
111- Doğmağa
112- Derdimi, gamımı

Soğuk vuran gözümü
Yumum güneş variken.
Elimi bırak, gideyim
Yollarım hamariken[113].

Benim göklerle işim,
Sürünmekle yok aram!
Hekim, sağaltma beni!
Yaşamağa korkuram!

13. 07. 17.

113- Düz, pürüzsüz

HASTANE HATIRALARI 1

Hastane penceresinden
Dünya daha işıklı,
Hayat daha ilginç,
İnsanlar daha mutlu,
Sema daha mavi,
Güneş daha parlak,
Ağaclar daha comert görünür...

Yaprakların yeşiline zümrüt,
Sarısına altuni,
Kırmızısına yakut demek istiyorsun.
El atıp bir yaprak koparmak,
Yüzüne sürmek istiyorsun.

Şimdi bidim ben –
Güzelliği duymak için
Ona uzaktan,
Elçatmazdan bakmak gerekmiş!

17. 07. 17.

HASTANE HATIRALARI 2

Hastane odası –
ümitlerin kapısı,
sadeliyin tecessümü,
ölümle yüz yüze durduğun yer...
Bazen yeniden doğulduğun,
bazense son gördüğün yer...

Karyolanın başına dikiler gözlerin,
penceresinden asılar arzuların...
Aynalarında sayfalanar hayatın
Varak varak... –
belki bu gün,
belki yarın?

19. 07. 17.

ADAM VAR...

Adam var her kesin işini eyer[114],
Onunla yol gitmek azap gibidir.
Adam var varlığı dünyaya değer,
Sohbeti hikmetli kitap gibidir.

Adam var fitneler gezer başında,
Adam var mertliği kan yaddaşında.
Adam var dilini bilir taşın da,
Susmağı anlamlı cavab gibidir.

Adam var çatmakçün şöhrete, ada
En aziz dostunu koyur arkada.
Adam var el tutar[115] yakına, yada,
Bir işi bin cüre sevap gibidir!

01. 09. 13.

114- Bir zorluk, rpoblem yaratır
115- Destek olur

BİLMİREM[116]

Hasrete karışmış başım,
Gündür, gecedir - bilmirem.
Gariplikte öten yaşım
İndi neçedi?[117] Bilmirem!

Tale yazandan küsmüşem,
Gâh inlemiş, gâh susmuşam.
Ağrılara uduzmuşam,
Ya hiç-hiçedi, bilmirem.

Her mevsimde yerim kardır...
Benim de öz elim vardır!
Baht deyilen zehrimardır,
Baldı-beçedi, bilmirem.

Hain kalbe düşür gadam[118],
Sözü hancer, özü odam.
"İpekti" dediğim adam
Belki keçedi, bilmirem.

Bu uzaklar fitne feil,
Kövrekleşirem[119] ilbeil...
Bilirem[120], bu hayat değil!
Hayat nasılmış bilmirem!

17. 10. 17.

116- Bilmiyorum
117- Kaçtır
118- Derdim
119- Duygusal oluyorum
120- Biliyorum

ÖZGESİ

Gidersen, kimse yok tuta kolundan,
Bahtın da yorulup yaralı düşer.
Talihin yıldızı kayar yolundan,
Kaderin kendinden aralı düşer.

Adını yazarlar gayrı ünvana,
Gönül arzuların gözünde kalar.
Seni öz betninde sahlayan ana[121]
Alsa, haberini özgeden[122] alar.

Sevgiyle kanını kanına katsan
Kimse seve seve çekmez adını.
Bilmezsin doğmasın, ya yabancısın,
Sana çok görerler öz[123] soyadını.

121- Seni kendi rahminde büyüten ana
122- Başka birinden
123- Kendi

Severek uğruna canını versen,
Bir kimse seninçin geçmez ki candan!
Bir ayrı yerin var, bir ayrı yersin,
Ayrısın dünyaya geldiyin andan!

Dertlerin gizlice işler derine,
Sönersin karışıp yağmura, kara...
Düşmüşsün zamanın öyle yerine
Ne yakına yol var, ne uzaklara.

Karışık salınmış bahtında her şey,
Neylesin tufana düşen bir ada?
Doğmalar da[124] ögey, vatan de ögey,
Daha sığınası yer yok dünyada!

05. 11. 17.

124- Akrabalar, yakınlar

ŞÜKÜRLER OLSUN

Ey sözlerim!
Mutluyum ki, hayatımda varsınız!
Hoş günümde bir yaraşık[125],
Dar günümde
Sırdaşsınız,
Yarsınız!
Kalbimden taş asılanda
Damla damla düşüyorsunuz dilimden.
Şükür olsun Tanrı'ya ki,
Bu gözleri aç dünyada
Hiç kimse alamaz sizi elimden!

09. 10. 14.

125- Süs

DÜŞMÜŞ

Ay süzür gökyüzünde,
Nuru otağa[126] düşmüş.
Gören anam bilirmi
Kızı yatağa düşmüş?[127]

Doğma yerler olmuş yâd,
Uyanmazmı bu seyyad?[128]
Kime özgür bir hayat,
Bize gadağa[129] düşmüş.

Zor güvenir gücüne,
Eğilenin suçu ne...
Barında ne vecine
Yükü budağa düşmüş?![130]

126- Odaya
127- Kızı hastalanmış
128- Sayad, seyyat – ovçu, adı sayılan igid.
129- Yasak
130- Meyvenin ne umruna ki, yükü dallara düşmüş

Zamandandır, ya dinden
Şeytan çıkır betinden[131]!
Toprağın servetinden
Halka sadaka düşmüş.

Hak da guya bizimdir,
Ümit besle, döz şimdi!
Bu iz benim izimdir,
O dağ bu dağa düşmüş.

... Ay süzür gökyüzünde,
Nuru otağa düşmüş.
Garipliyin acısı
Neden Afak'a düşmüş?!

29. 01. 18.

131- Ana rahminden

IRAK

Ay dost, gariplik yamandır!. .
Yamandı, yüzünden ırak!
Tabın[132] ki, bitir... amandır
Düşmenin gözünden ırak!

Ne çok buralarda solan?. .
Tenha gönlüne od salan?. .
Sen merdin başına dolan,
Namerdin izinden ırak!

Hicran merezli ruh nahoş...[133]
Gel, hasrete şiirler koş...
Allah, doğma dilim ne hoş!
Yadların[134] sözünden ırak!

Kimi diyor "gurbet ayıp".
Kimi diyor "vatan kayıp".
Gurbetten vatan olmayıp!
Dağından düzünden ırak!

Yüzü bozdu sefaletin,
Döz ki, bitmesin tagetin!
Afak Şıhlı, adaletin
Düşmesin özünden[135] ırak!

31. 01. 18.

132- Gücün, direncin
133- Hasta
134- Yabancıların
135- Kendinden

MUTLU OLMAK

Gelmişse de bu dünyaya
Gerek mutlu ola insan.
"Mutluyum" demek kolaymış,
Bir de buna inanasan[136].

Kendine yol seçmek azdır,
Seçdiğin yolu sevesin!
Seven için kış da yazdır,
Hayatı dolu[137] sevesin!

İnanasın öz gücüne,
Bilmese de kimse bunu.
Boğmayasın hiç içinde,
Mutlu olmak arzusunu[138].

30. 03. 18.

136- Ve sen buna inanasın
137- Doyasıya
138- Kendi içinde mutlu olmak arzusunu boğmamak gerek

BİZ EBEDİ ŞEHİDİZ

Biz düşmeni dost bilip
Dostlarını tüketen!
Biz – ümidi kesilmiş
Parçalanmış bir vatan!

Geçmişini ters yozup[139]
Kendisini aldadan.
Her addımda uduzup[140]
Dadlı aşı yal dadan;

Dostun kalbini kıran,
Yadı azizleyen – biz!
"Millet" deyip bağıran,
Onu kenizleyen[141] biz!

Her defa kucak açan
Onu vuran birine,
Sözün önünden kaçan,
Düz konışmak yerine...

Korkusundan hak diyen,
Haktan korkan zahidiz!
Sadakata and içen,
İhanete sahipiz!
Biz ömürlük köleyiz!
Biz ebedi şehidiz!

31. 03. 18.

139- Yanlış anlamak gibi
140- Yenilip
141- Köle yapan

ALLAH'IM

Bizim süfreleri çöreksiz, aşsız,
Gelensiz gidensiz koyma, Allah'ım!
Milletimi yurdsuz, yurdumu başsız,
Başları bedensiz koyma, Allah'ım!

Kalpleri taş etme, nefesleri buz!
Asıl cır[142] olmasın, nesil şüursuz[143]!
Gökleri hüzursuz, yerleri nursuz,
Toprakları densiz[144] koyma, Allah'ım!

Bir igit doğsun ki – şöhreti, ünü...
Oğuz Kağan gibi vursun möhrünü!
Vatana gösterme evlatsız günü,
Bizi de Vatansız koyma, Allah'ım!

16. 06. 18.

142- Tabiatta kendine biten ağacın meyvesi
143- Akılsız
144- Tohumsuz

GELSEM

Bir gün senin yanına
Yürek ağrımla gelsem,
Sararmış arzularım,
Yanık bağrımla gelsem,

Gelsem, payıma düşen
Kaçılmaz kısmetimle,
Tanınmamış adımla,
Talesiz ismetimle,

Yorulmuş ayaklarım,
Yomrulmuş[145] yollarımla,
Gurbet ilin garibi
Nisgil adlı yarımla,

Kavrulmuş isteklerim,
Donmuş ümitlerimle,
Dilimde düğümlenen
"Ehey, Allah kerim"le...

Kabul edecek misin
Yüz tutum sana, Tanrı'm?!
Yardım eyle geleyim
Dine, imana, Tanrı'm!

21. 06. 18.

145- Dağılmış

BULUT

Bulut, bulut,
bulut, bulut...
Bir az kara, bir az ak.
Yüreğine deyen olsa
Yağmur olup yağacak.

Bu ise ben,
bu ise ben...
Kadere ne diyeyim,
Göz yaşımı gören olmaz
Kırılsa da yüreğim.

23. 06. 18.

ZAMAN! TELESME[146], DAYAN!

Zaman! Telesme, dayan!
Dayan, yüzünden öpüm[147]!
Var olan, yar olmayan
Soğuk izinden öpüm!

Sen bir şahtalı[148] sabah,
Sen – bir bahar akşamı.
Dünyanın işine bak,
Seni arıyor hamı[149]...

Azacık tufan kopar,
Hasretsiz günün olsun.
Gidirsense al apar [150]–
Gurbetim senin olsun.

146- Acele etme
147- Öpeyim
148- Soğuk
149- Herkes
150- Götür

Eşit, ruhum ne diyor,
Yanıltma gümanımı.
Yüreğime bir od ver,
Amma yakma canımı.

Ses ver gözden yitene,
Bu tenhalık – pis uyku.
Beni ulaştır vatana,
Bana bir kısmet oku!

Zaman, telesme dayan!
Bir dur, yüzünden öpüm!
Kar elenmiş saçından,
Gamlı gözünden öpüm!

25. 06. 18.

ANAMIN[151] NEFESİNDEN...

Anamın nefesinden gurbet vatana döndü!
Sevinclerim gönlüme, ruhum bedene döndü.
Dilim tutmur söyleyim gelip gidene döndü,
Döndü evine anam, yapayalnız koydu beni.

Tumar çekti saçıma ellerini sevdiğim,
Kalbime dokunmayan dillerini sevdiğim,
Ağarıp kara dönmüş tellerini sevdiğim
Döndü evine, anam yapayalnız koydu beni.

Yazdığı mektupların her satrından öperim,
Yastığına çöküptür, hoş ıtrından öperim.
Çetirini[152] unutmuş, çetirinden öperim...
Döndü evine anam, yapayalnız koydu beni.

07. 07. 18.

151- Annemin
152- Şemsiye

BENİ UNUTMUŞSUN. NEDENDİR, ALLAH?

Düz otuz senedir yoktu cevabım
"Beni unutmuşsun. Nedendir, Allah!"
Garip diyarlarda bağlanmış kapım,
Bahtım da ele o gidendir, Allah!

Arzum buz bağlamış kuzey karından,
Çok olsa, kalemdir sırdaşım benim.
Yüreğim berkimış çapıklarından,
Bir gün çatlayacak sır taşım benim.

Çabam boşuna mı ömrün ayarı
Ben diyen hayata yine benzemir.
Ömür sürmek ayrı, güngörmek ayrı!
Gördüğüm her nese, güne benzemir.

Sözle taşımışım ovayı dağa,
Boyumu aşmıştır düşüncem, acım.
Kardeşim olmamış arkalanmağa,
Bacı bulmamışım kalbimi açım.

Ben oğul olmuşum kız evezine,
Çektiğim çileye kader mi diyek?
Belki yaşanmamış can hevesine
Dünyaya yeniden doğulmam[153] gerek?

Belki de ettiyim sitemler günah?
Bu yürek yine de hayatı sevir[154]!
Lutfuna hasretem, ne olur, Allah,
Yüzünü bir defa bana da çevir!

18. 09. 18.
Lyuberts

153- Doğmam
154- Seviyor

BAHTIMI[155] RÜYADA GÖRDÜM BU GECE...

Bu gece rüyada gördüm bahtımı,
Öyle güzel idi, öyle maraglı[156]...
Yıllardı yarına hasretler gibi
Onu arıyordum eli çıraklı.

Bahtım söruyordu bana neleri...
Kalbinde bir dünya sözü var idi.
Yüzünde ne hasret nişaneleri,
Ne de garipliğin izi var idi.

İlk defa duyurdu ömrün yazını,
Sevinci ilk defa çiçekliyordu.
"Baba" çağırırdı öz babasını,
Ve öz annesine "anne" diyordu.

155- Talihimi, kaderimi
156- İlginç

Kolay oluyordu işin çetini
Siyah kaleminde, ak hâlâtında[157].
Görürdü Tanrının comertliğini
Şair kaderinde, hekim adında.

Beyaz ümitleri değildi yorgun.
Ögeylik ömründen uzak kaçalı
Hiç neden gileyi yok idi onun,
Ne de sıkılmağa vardı macalı[158].

Gezirdi dünyanı özgür ve azat,
Öpürdü doyunca gök denizleri.
Ondan uzak idi, her şeye inat,
Sevgiden habersiz sevgi sözleri.

... Uyandım, yok oldu gördüyüm ılgım,
(Uykuma gelenler başıma gelse!)
Kimin kaderiydi ben yaşadığım,
Eger benim bahtım böyle güzelse?

02. 12. 18.

157- Doktor önlüğü
158- Zamanı

DÜNYA ÖYLE DEĞİŞMİŞ...

Canım gözüm, dünya öyle değişmiş...
Her yeteni yar bilmeye ne var ki!
Sen dertlinin dertlerine çare bul,
Hoşgünlüye hoş gelmeye ne var ki!

Eğen eğmış doğruluğun geddini[159],
Kötülerin ne inancı, ne dini?!
Kotan gibi yer ekmektir çetini,
Tohum olup sepilmeye ne var ki!

Hayat kendisi tüstülenen buharı,
Arasan da yoktur ahar baharı[160].
Boğaz boydan, söz boğazdan yukarı,
Böyle sevip sevilmeye ne var ki!

Her ne gelse bahttan geler, ona san!
Afak Şıhlı, bahtı yatmış sunasın.
Sınan zaman ağaç gibi sınasın,
Bir dal gibi eğilmeğe ne var ki!

25. 12. 18.

159- Boy bosunu
160- Güzel manzaralı yer

AZİZLEYEK BABAMIZI

Azizleyek atamızı!
Çocuk gibi azizleyek!
Kayğısını çeke-çeke
Ruhumuzu temizleyek!

Koy arınsın vicdanımız
Her defa can diye diye.
Sevgimizle köprü salak
Gocalıktan körpeliye[161].

Her erkine kurban edek
Paramızı, pulumuzu.
Alkışları, duâları
Aydınlatsın yolumuzu.

161- İhtiyarlıktan bebekliye

Yada salak[162], nasıl bize
Güc vererdi Baba sözü.
Nasıl da mutlu sanardık
Kucağında kendimizi.

O kudretli vücudunda
Çocuk kadar güc yok şimdi.
Dünya değiş düğüş olmuş –
Biz evladın, o bizimdi...

Ataların sağlığında
Haktan yanan bir ocağız!
Ata ana olmayınca
Kime evlat olacağız?

28. 12. 18.
Bakı.

162- Hatırlayalım

BABAM İÇİN 1

Yine evvelki gibi
sana şekil göndermek,
telefon açmak istiyorum.
Nese bir yeni haber,
Ya sadece sesini
Eşitmek[163] istiyorum.

... Efsus, bir mesaj yazıp
Cevap beklemek de yok.
Telefon desteğine
"Ay baba" demek de yok.

Saysız sesler içinde
Gayb olmuş birden-bire
Aziz bir baba sesi!
Hara zeng edim[164], Allah?
Var mı, varsa nasılmış
O dünyanın numarası?

08. 01. 19.

163- Duymak
164- Nereye telefon açayım

BABAM İÇİN 2

Gelmişim yurduna, soran yok beni,
Garipden beterim, düşmürem yada.
Bir daha duyamam ben bu kelimeni –
"Gel bize" diyenim başka dünyada!

De, ümit peşinde nereye gidim?
Her yandan kayğılar üstüme gelir...
Gönül paramparça, ruh didim didim,
İnsan ne dincelir, ne yata bilir...

Senli düşünceler koymaz ki yatam,
Hasret ellerini yüzüme vurur. [165]
Gece de, gündüz de hayalın, baba,
Gözümün önünde dayanıp durur.

Korkmurdum gurbetin zorluğundan ben,
Her vakit sen baba, bana kömekdin.[166]
Bu karlı diyara güneşi de sen
Bir gün gelişinle gitirecekdin.

Seni çok sevirdim demek, anamdan,
(Kimi seviyorum – hey atır beni).
Silmem numaranı telefonumdan,
Belki de bu ümit yaşadır beni!. .

01. 2019.
Bakı

165- Dokunuyor
166- Bana yardım ediyordun

SEKİZ SANİYELİK SES YAZISI

Babamın telefonunu götürmüşüm,
Yadigar gibi.
Bakıyorum sık sık,
Zeng bekliyorum,
Babam hâlâ var gibi.

Son defa doktoru telefon açmış,
Ve kendi evine telefon açmış son defa.
Akşamüzeri
telefonu sahipsiz kalmış, son defa.

Şekillerin çoğu
Benim gönderdiklerim.
(Ele yüreğinde de
Başka idi yerim).

"Aziz yavrum" diyende
Unutulurdu gariplik acısı.
"Aziz yavrum, ... " – ondan bana kalan
sekiz saniyelik ses yazısı.

Daha iki telefon taşıyorum ben,
İkiyürekli adamlar gibi!
Sönmeye koymuyorum,
Hâlâ babam var gibi...

08. 01. 19.

GÖNLÜNDE AYAK İZİ VAR!

Tabiatın dört yanında
Bir güzellik sergisi var;
Kayaların şelâlesi,
Çimenlerin ter lalesi,
Bahçalerin nergizi var.

Bakma gurbet ile sarı,
Her garibin Vatan – yarı!
Hasret olsa sahraları,
Ümit dolu denizi var.

Koynu derdin merhemidir,
Şirin arzular cemidir.
Baht de ömür gün gibidir –
Gecesi var, gündüzü var.

Yaz kısmetin var senin de,
Sıkılma payız[167] çeninde.
Her karanlık gecenin de
Sonunda bir dan yüzü var.

Afak, iller küsüp geçip...
Yeller senden esip geçip!
Ayrılık mı ezıp geçip –
Gönlünde ayak izi var?. .

09. 01. 19.
Bakı-Moskva.

167- Güz

BABA EVİ

Baba evi – yâd[168] evi,
Doğma küçe – yâd küçe...[169]
İnanmazdım, benim de
Günüm babasız geçer.

Dünya nasıl soğuktur,
Mevsimler dönüp kışa.
Onun yokluğu ile
Kalbim nasıl barışar?

Yerinin boşluğuna
Alışamam ölünce!
Ben de babalı idim
Otuz gün bundan önce!

Dolmuş bulut gönlümü
Hatıralar kiritir...[170]
Babasız ev eşik de
Soğuk gurbet gibidir!

26. 01. 19.

168- Yabancı
169- Yakın sokak şimdi yabancı bir sokak olmuş
170- Avutuyor

ANNEM İÇİN

Anneciğim, ömür adlı trenden
Ayrıların sırasına düşmüşüm.
Yakınlarım uzaklara karışmış,
İki dünya arasına düşmüşüm.

Bu gün imiş dünenlerin yarını,
Seven sevmış, gezen bulmuş yarını.
Deren dermış nübarını barını[171],
Ben talihin urasına[172] düşmüşüm.

İsmetimden perde çekip yüzüme,
Dar günümde güvenmişim özüme[173].
Arkalanıp ak dilekli sözüme,
Mısraların karasına[174] düşmüşüm.

Garip ilde ömür geçip talanda,
Hayır şerde, gerçeklerse yalanda.
Şiirlerim sarı telmiş, çalanda
Yüreğimin yarasına düşmüşüm!

Mizan eğri, çok da ona düz deyin!
Felek sayır bildiğini, yüz deyin!. .
Ben aradım, bulamadım, siz deyin –
Ters kısmetin neresine düşmüşüm?

09. 02. 19.

171- İlk meyvesini
172- Arta kalan
173- Kendime
174- Peşine

GÖZLERİ YOL ÇEKEN[175] ADAM

Her meclisde, fark etseniz
Vardır mutlak böylesi –
Dudağında tebessümü,
Gözünde gam gölgesi.

Etrafında şenlenerken
Nice dostu, tanışı,
Uzaklara dikiler hey
Düşünceli bakışı...

Keder dolu görkemiyle
Bir tarafta dayanar,
Ya da perde arkasında
Pencereden boylanar.

Dört yanında olanlardan-
Geçenlerden bihaber[176],
Nerdese öz âleminde
Öz dedtiyle beraber.

175- Gozleri bosluga veya yola dalan
176- Habersiz

Kimdir onun düşündüğü,
Fikrindeki nedir, ne? -
Bu dünyanın sevincine
Neden böyle bigane?[177]

Geçmişi mi salır yada,
Üzünde bir hafif nur?
Yoksa kövrek yüreğinde
Yeni şiir doğuyor?

Ya da kalbi nigarandı[178],
Bir yakını hestedir?[179]
Ya uzaktan geleni var,
Kulakları sestedir?

Gitmiyor mu hayalinden[180]
Sevdiğinin sureti?
Derdi ana hasreti mi,
Yoksa vatan hasreti?. .

... Gözleri yol çeken adam
Uzaklarda dolaşar;
Belki yolun son ucunda
Zülmetler aydınlaşar.

22. 02. 19.

177- Kayıtsız
178- Rahatsız
179- Hastadır
180- Hayalinden çıkmıyor

ÜSTÜNDEDİR

Her varı olana aparma haset,
Haramdan elenen toz üstündedir.
Sakın dostluğundan, düşmenliyinden
Kimin ki ekmeği diz üstündedir.

Göklere de uçsan unutma ilki,
Bir de, her evvelin sonu var, bil ki.
Eynine geydiyin paltar[181] değil ki,
Boyuna biçilen bez üstündedir.

Boş durma, ne varsa, harekette var,
Çalış, dilediğin yüce hadde182 var.
Nerdeki ruzi de, bereket de var,
O evde analar göz üstündedir!

Afak, hakka sığın, fikrin çaşmasın,
Tamah dedikleri haddin aşmasın.
İyiler zamanla yamanlaşmasın,
Yamanın bed adı öz üstündedir!

10. 02. 19.

181- Elbise
182- Yüce makama

ÖZGÜRLÜK

Bu günler her zaman dünen olacak,
Geçip gidenleri salacak yada.
Hekim olsan bile, kadere bir bak,
Hekime düşecek yolun arada.

Şair kaderinde yer yok hasede,
Sağın kar içinde, solun çiçektir.
Bahtın indiyedek gitirmese de
Belki yarın sabah gitirecektir.

Senin de içinde bir kahraman var,
Kes geç bulutların siyah katını;
Ümidin sönerse soğuk adamlar
Yandırar arzunun kol kanatını.

Can at ömrün boyu aydınlığa sen,
Çiçeğin de yüzü güne sarıdır[183]!
Yüreğinle birge uçmağı öğren,
Özgürlük insanın kanatlarıdır!

03. 03. 19.

183- Tarafdır

NERDESİN, RUHUMUN ANA VATANI

Çovğunlar kalbimde çıkmış yarışa,
Gurbet dedikleri ölümden beter!
Kıştan payızayım[184], payızdan kışa...
Amandı, bir ömre bu kadar yeter!

Dağın yürek gibi böyüklüyü yok,
Kalbin var dağ boyda narahatlığı.
Yarım asır azmış, elli sene – çok...
Yaşadım kalbimde söz azatlığı.

Ata sözü oldum, ana emeği,
Bir avuc saadet, dünya boyda gam.
Sevmedim kadere boyun eğmeği,
Koymazlar hayata yeniden gelem.

Dar günü, şad günü vardır her kesin,
Tale karvanları vaht göçündedir.
Benden uzak olan Odlar ülkesi[185]
Garip yüreğimde nur içindedir.

Açılmır bahtımın beyaz yelkeni,
Ayrılmak ucuzmuş, kovuşmak baha.
Nerdesin, ruhumun Ana vatanı?
Uzak sensizlikten usandım daha!

02. 03. 19.

184- Kıştan sonbahara, sonbahardan kışa
185- Azerbaycan

II. BÖLÜM

BEN BAHTIMI YÜCE BİLDİM...

AŞKIM

Sırr gibi göklere saklansan eğer,
Ben seni Tanrı'mdan dilerim, aşkım!
Yürek ne söylerse akıl baş eğer,
Aşkını bir şifa bilerim, aşkım!

İsterim bu ömrü birlikte sürek!
Gül-çiceye toprak, cana can gerek.
Hasretten sızlarsa göysümde yürek
Agrıya acıya gülerim, aşkım!

Kavrulduk, kahr olduk, yaşadık neler...
Hicran bulutları gökten dert eler[186].
Bu aşkın sonuna ölüm deseler,
Ben senin uğruna ölerim, aşkım!

2011.

186- Saçmak, sepmek

GEÇ GÖZÜMÜN YAŞINDAN

Gamım duman, hasretinse yel olmuş
Yüreğimi götüreli yıl olmuş.
Aramızda aşıp taşan sel olmuş,
Bacarırsan[187], geç gözümün yaşından!

Günüm çıkmır, aşkın bağı göy[188] mamır...
Gözlerimden yüreğime hey[189] damır...
Ömrüm benim, daha dözüm tablamır[190],
Gözlerini aç gözümün yaşından!

Kırmak olmaz bir ümidi, bir andı!
İyi, kötü çiynimizde[191] kalandı.
"İmdat" dedim, zulüm zulme calandı[192]...
Katilimsin, iç gözümün yaşından!

Nisgilimi desem sabır taşına
Biçare taş çatlayacak boşuna.
Dört tarafı götürecek başına,[193]
Kaça bilsen, kaç gözümün yaşından!

22. 03. 12.

187- Yapabiliyorsan
188- Yeşil
189- Devamlı
190- Tahammül etmez
191- Omuzlarımızda
192- Zulüm zulme eklendi
193- Her tarafa dolmak, yayılmak

AZİZİM

Her şey geçip gider, alışacaksın...
Bu kadar tedirgin kalma, azizim!
Ben de bir rüyayım, uyanacaksın...
Sonsuz hayallere dalma, azizim!

Sanma ki, aşkına vermirem değer,
Sanma ki, bensizlik kaddini eğer.
Senden uzak olmam lazımsa, eger,
Bir daha kapımı çalma, azizim!

Şimdi biganesin, aşkım, her şeye...
Bir gün üz tutarsın ayrı sevgiye!
Dilimiz mecburdu "elveda" diye,
Bunu yüreğine salma, azizim!

Uzaktan uzağa sana yoldaşım,
Düşüncem koymaz ki düz yoldan[194] çaşım!
Afak'ım, düşünme soğukum, taşım...
Benim günahımı alma, azizim!

30. 03. 11.

194- Doğru yoldan

MİHRİBANIM OL BENİM

Yargılama, gözlerimin karası,
Çok tazedir hâlâ gönlüm yarası.
Sana kalmış dertlerimin çaresi,
Ya uzak dur! Ya Lokman'ım ol benim!

Ümit öler bir gün yare yetmese,
Bu diyardan ol diyare yetmese.
Ömrün kışı bir bahare yetmese
Her mevsimde hoş bir anım ol benim!

Keşke, bahta sevinç düşse bir dilim!
Tut elimi, sona ersin nisgilim[195]!
Senden özge kimim var ki, sevgilim?
Başım üste asimanım ol benim!

Duâlarım varıp bulur, sana da,
İmza atmam hasret adlı sened[196]e!
Gel yanıma bir kez olsun, senede,
Yarınlara bir gümanım ol benim!

İşitmiyor[197], bahtım belki sağırdır?
Bir yüreğe iki hasret ağırdır!
Tanrı bizi bu dünyada ayırdı,
O dünyada mihribanım ol benim!

08. 04. 11.

195- Hüzün, keder.
196- Referans
197- Duymuyor

BEN BAHTIMI YÜCE BİLDİM...

Ben bahtımı yüce bildim,
Bahtım yenikmiş, yenikmiş…
Dertlerimi hiçe bildim,
Derdim büyükmüş, büyükmüş…

Geleceye çok inandım,
İçimdeki sesi dandım.
Ümidimi alev sandım,
Oysa sönükmüş, sönükmüş…

Neler buldum, neler yitti,
Bir solukta her şey bitti.
Bırakarak öyle gitti,
Yüzü dönükmüş, dönükmüş…

BENİ ÇOK SEV

Beni çok sev!
Dünya kadar,
ve daha çok!
Bileyim ki, bu sevginin ötesi yok!
Beni çok sev, ölesiye,
Sevdamızın bir gününe
her bir şeyi kurban eyle.

Beni çok sev,
öyle çok ki,
masal olsun Leyla ile Mecnun gibi.
Oyle çok ki,
yüreklere nakşetsinler
Sevgi adlı kanun gibi.
Her nefeste yalnız beni,
beni düşün.
Oyle koş ki, bana doğru
sanki bu gün ilk görüşün.
Nasıl âşık olduğunu
defalarca söyle, söyle!
Eger beni seveceksin
bak, böyle sev!
Yalnız böyle!

01. 04. 11.

BENİ BENDEN ALACAKSIN

Olmuşları silip atmak çok mu asan?
Canlanacak o duygular zaman zaman…
Aşkımızı şöyle yazmış yazı yazan,
Bir gün çılgın, bir gün sakin olacaksın.

Sen aşkımı buz eleyen bir mevsimsen ,
Baharlarda daha beni arama sen.
Kalbimdeki yaraları göre bilsen,
Pişman olup bulut gibi dolacaksın.

Hasret kokar soluduğum her nefes de.
Bu sevdadan sen de hasta, ben de hasta.
İlaç bilsen kurban edim canım iste,
Nasıl olsa yine bensiz kalacaksın.

Düşman oldu bize bizim hatıralar...
Acılara gebe olan bu ne kader?!
Yüreğimi geri versem ne fark eder,
Bilirim ki, beni benden alacaksın!

02. 04. 11.

SENİ SEVMEK BANA DÜŞMÜŞ...

Seni sevmek bana düşmüş
Muhabbet zulüm değil mi?!
Talihimiz ayrı düşmüş,
Ayrılık ölüm değil mi?!

Duman almış yollarımı,
Gam bağlamış kollarımı.
Hazan kırmış dallarımı,
Sararan gülüm değil mi?!

Hoş duygular olmuş yalan,
Keder, hüsran bana kalan.
Bizi böyle ayrı salan
Yanası dilim değil mi?!

Ruhum garip kuşa döndü,
Arzularım taşa döndü.
İlkbaharım kışa döndü...
Soğuyan külüm değil mi?!

17. 05. 11.

BANA GÜNEŞ BAĞIŞLA

Ben sana yüz çeviriyorum,
Sen de işit sesimi, Tanrı seni duyan tek![198]
Uyandır hevesimi, yazda yer uyanan tek!
Bırak alevli şafaklar
Yandırsın hasretimi!
Bana Güneş bağışla,
Değiştir kısmetimi!

Kim yazmış bu masalı –
asılıyım saçımdan?. .
Esiriyim "divlerin",
Ne zamandır uzağım kardeşimden, bacımdan!
Kıyma ki, bu cefanı ömür boyu taşıyım!
Bana Hayat bağışla,
Yürek dolu yaşayım!

198- Gibi

Ben de çekim içime
Sabahların yelini...
Gül-çiçeye paylayım
Gözlerimin sevinçten sele dönen çiyini...
İşittiğim, duyduğum – "şiir" adlı ses olsun!
Bana ümit bağışla,
Kalan ömre bes olsun[199]!

Ayakları yalıncak[200] ben koşum,
Sen "Dayan!" de!
Al kolların üstüne,
"Ayazlardan[201] uyan!" de!
İztirap da ne demek – sevilmek olan yerde?
Bana Deniz bağışla,
Güneşim doğan[202] yerde!

27. 05. 13.

199- Yeterli olsun
200- Yalın ayak
201- Kuru soğuk
202- Doğan

HAYALİME YAĞMUR YAGIYOR...

Hayalime yağmur yagır[203]...
Öyle yağıyor... görünmüyor
Ümidimin seması da.
Bir zamanlar saadetten don[204] geyinen duyguların
Tutuluptur siması da.
Damlaların sıklıgından baglanıptır arzuların kapıları...
Bu yaz günü,
Sevincim de, yüz tutuptu kışa sarı[205].
Muhebbetin şafakları gizleniptir bulutların arkasında,
Güneş batır geçip giden güzellikler sırasında...
Hayalime yağmur yağır...
Damlalar alef renginde!
Hasretinden kırık kırık olan kalbim göğüs ötürüyor
Damlaların ahenginde.
Bu günümün üzerine dumanvarı[206] çöküyor keder.
Sahildeki kumlar gibi narin narin yıkanıyorlar
Senle bağlı hatıralar.
Kulağıma bir ses geliyor –
Sevgilerin pik noktası[207] anı gibi.
Şiir sesi uçuyor gökyüzüne,
Hayatına veda diyen bir insanın canı gibi.
Birce208 günün saatleri ne çekilmez!
Dakikalar taştan ağır!
Arzularım sarardıkça,
Serap gibi, hayalime yağmur yagır...

24. 06. 14.

203- Yağıyor
204- Elbise
205- Taraf
206- Sise benziyen
207- Tepe noktası
208- Yalnızca bir

AKLINDAN ÇIKDIKÇA BEN...

Aklından çıktıkca ben
yada[209] dönür bedenim.
Fikrimizden geçmeyen
ne senindi, ne benim.

... Nasıl düşüm yadına[210],
barı bir yolu olsa!
Yada düşmek adına
bir sağı, solu olsa!

Yaddaş adlı sarayın
pillesi[211] yok enmeye.
Ne bahane arayım
gözüne görünmeye?[212]

209- Yabancıya
210- Aklına geleyim
211- Merdiveni
212- Gözükmeğe

Kalbine taşınmadım -
Göçende yada düşem.
Ya da, sohbette adım
geçende yada düşem.

... Kaderde bu da varmış,
döze bilirsense döz!
Böyle yaddan çıkarmış
isti nefes, tanış yüz...

Tale – yollar arası,
geri dönmez gidenim.
Unudulmak sırası
ya senindir, ya benim.

18. 01. 14.

EGER SEVDİĞİN VARSA...

Nilufer Şıhlı'nın "Güzelmidir sevilmek?" şiirine cevap

Eger sevdiğin varsa
Demek ki, her şeyin var!
Yaşamağa hevesin,
Direnmeğe heyin[213] var.

Ümidin var demek ki,
Her yan alt üst olsa da.
Kalbine güneş doğar,
Gökyüzü kararsa da.

Demek yalnız değilsin,
Bir el var avuçunda,
Ya da, yol bekleyenin
Dünyanın bir uçunda.

213- Güçün

Demek ki, kış ömrünü
Yaza çevirenin var.
Itırlı uykulardan
Menekşe derenin var.

Senin gözlerin ile
Dünyaya bakanın var.
Bir damla göz yaşına
Âlemi yıkanın var.

Yanılanda kolundan
Tutan bir insan eli!. .
Eger sevgilin varsa,
Her şeyin var, demeli![214]

24. 05. 14.

214- O halde

HEZAN ELLERİN

Nedense, uykuma gelir yine de
Elimi sevdadan yüzen ellerin.
Gözümün yaşını silir yine de,
Islak yanağımda gezen ellerin.

Bir yürek sındırdın sen güle güle,
İlgarın[215] yetmedi bir buçuk yıla …
Ne olmuş yanına düşmüştür böyle,
"Ben seni sevirem" yazan ellerin?

Kaş ki, hatıralar kayıtmasaydı[216]!
Ruhumu hayaller avutmasaydı!
Solmazdım, sevgilim, hiç tutmasaydı
Bahar ellerimden hazan ellerin!. .

14. 12. 14.

215- Vaadin, ahdin
216- Keşke hatıralar geri dönmeseydi

SENİ ARZULADIM...

Seni arzuladım
ömrüm uzunu
Hoş güne bir çiçek destesi[217] gibi.
Sevgiden yazılan en güzel şiir,
Hayatın en lirik bestesi gibi.

Seni arzuladım
ömrüm uzunu
Sehrada bir yağmur damlası gibi.
Bahtımin mutluluk ifadesi tek[218],
Muhebbet metninin imlası gibi.

Sen oldun bu mechul, elçatmaz, uzak,
Uydurma dünyamın ünlü hekimi.
Seni arzuladım,
seni istedim,
Bekledim yılların hastası gibi.

19. 03. 15.

217- Gül demeti
218- İfadesi gibi

BU YAZ, SABAHLEYİN...

Bu yaz
aşkı göğsüne sığmayan birisi
el etmedi[219] uçaktan soğuk, garip geceye.
Bu yaz
bir ay önceden
çırpınmadı bir yürek "vatan sesleyir" diye.
Bu yaz
deniz limanı sevinmedi, gülmedi
sevenlerin adına.
Bu yaz
elinde çiçek
kimse ümitlerini karşılaya bilmedi,
böylece, hasret kaldı güller de bir kadına...
Bu yaz,
visal denilen
susup kenara çekti nedense yakasını.
Yalnız deniz söyledi,
tekce sahil işitti
muhebbet laylasını[220]...
Daha nasıl olduysa,
şiir sesi açmadı gül yüzünü sabahın.
Isınmadı havası bir nazenin şeherin[221],
bu yaz
sehereyakın![222]

23. 03. 15.

219- El sallamadı
220- Ninnisini
221- Şehrin
222- Sabahleyin

BU YAZ...

Bu yaz böyle yaz idi –
Geceleri hem aydın,
hem parçalı bulutlu...
Sabahları seninle bir görüşe umutlu...

Garipliye kol açmış arzuları
çiçeksiz...
Her adımı yüreksiz...

Deyip[223] geçen günlere
çiliklenen gümanlar
yüz hasrete tay[224] idi.
Bir ucu intizarda[225],
Bir ucu sonbaharda,
Bu yaz böyle yaz idi.

20. 07. 15.
Yessentuki

223- Dokunarak
224- Eş değerde
225- Endişeli

BİLMEDİN

Ömrün gediğinde çıktım karşına,
Kimi suşlayasın... bu da bir işti.
Sevgiler nur gibi yağdı başına,
Belki yüz yıl böyle sevilmemiştin...

Çektik başımıza altın kadehi,
Bir kadar şer yuttuk, bir kadar hayır;
Melekler sevgiye – göklerin vehi[226],
Şeytanlar cehennem azapı diyor.

Bilmedin, bu kadar sevilmek olur...
Duymadın omzunda hıçkırıkları.
Alıştın, kalbimi yaraladılar
Yüreğinden kopan buz kırıkları.

Ellerin silmedi yüzümden gami,
Dünyaya dar geldi bu biganelik[227].
Ele bil, göçeri artistler gibi
Muhebbet oynadın birce sahnelik.

Sana dokunmadı aşkın varlığı,
Gönlümün sesine uyanmadın sen.
Güçlüymüş tekliyin hükmdarlığı,
Korktun ki... korktun ki beni seversin.

... Geçdi bu sıcaklık, yağdı beyaz kar,
Hak olduğu yerde haksıza yarsın.
Kapını çalanda soğuk bir rüzgâr,
Seni çok seveni hatırlayarsın...

30. 07. 15.

226- Vahiy
227- Kayıtsızlık

GEDECEKSİN...

Gedeceksin, kövrelecek
Okuduğum şiirler.
Yine gurbete dönecek
Yaşadığım bu yerler.

Saralacak gül benizi
Çiceklerin, güllerin.
İzini bulmak isterim
Sevildiğim günlerin.

Sensiz şehir boşalacak,
Gam gözümü yumacak.
Hasretimden habersizler
Benden akıl umacak. [228]

21. 08. 15.

228- Sakin, akıllı olmamı bekleyecekler

GEREKSE

Sen beni yanından ayırma, canım,
Elimi eline bağla, gerekse!
Titresin yüreğim, ısınsın kanım,
Kalbimi aşkınla dağla, gerekse!

Bilsinler, sevgimiz tükenen[229] değil,
Bizi yıldırmasın ne mevsim, ne yıl.
Sevincimle sevin, gülüşümle gül,
Benimle birlikte ağla, gerekse!

Derdi söyleyelim esen yellere,
Ümit bağlayalım koşan yıllara.
Mübarek aşkımız düşsün dillere,
Pınar ol, kalbime çağla, gerekse!

Kol kola girince yakın uzakla,
İçimde başbaşa kalırım Hak'la.
Sensiz yüreğime çekilen dağla
Yarışa girerim dağla, gerekse!

Aşkının kalbimden silinmez izi,
Koynuna çağırır sevgi denizi.
Bu ıssız yollar da ayırmaz bizi,
Beni yüreğinde sakla, gerekse!

04. 04. 11.

229- Bitecek

GÖZLERİN VAR YA

Söyleme: "Dünyada yok hiçbir şeyim",
Yüzümü görmeye gözlerin var ya!
Kederli gönlümü, hasret gönlümü
Sevip okşamaya sözlerin var ya!

Ellerin elimde, gözün gözümde,
Bağlıyım, sevgilim, sana özüm de![230]
Tükenir değildir hâlâ dözüm[231] de,
Dayanıp durmaya dizlerin var ya!

Hayatın anlamı, tok olmak değil!
Feraset, parası çok olmak değil!
Ölmek, bu dünyadan yok olmak değil,
Kalbimde kalacak izlerin var ya!

27. 04. 11.

230- Ben senin sevdalınım
231- Sabır

HER ŞEY GÜZEL

Sen, kalbimin titrek sesi,
Sen, ömrümün teranesi,
Sen, yaşamak bahanesi...
Senden gelen her şey güzel!

Meftun etti düz ikrarın,
Ahdin, andın, itibarın.
Bu aşk, senin yadigarın,
Senden gelen her şey güzel!

Sözlerine vurulmuşum,
Hasretinden kor olmuşum,
Zannetme ki, yorulmuşum,
Senden gelen her şey güzel!

Dünya kurduk tatlı sözden,
Ne istedi hayat bizden?
Sen hep bahset ikimizden…
Senden gelen her şey güzel!

Sen bir masal, sen bir rüya,
Göremedim doya doya.
Vuslat kaldı o dünyaya...
Senden gelen her şey güzel!

13. 05. 11.

BELKİ DE...

Bilmiyorum, sana nasıl söyleyim,
Yaşatmır, öldürür dar kucak beni!
Bu kadar susmakla nereye kadar...
Sessizlik içimden boğacak beni!

Almıştır kalbimi fırtına yine,
Sonuncu yaprak tek esirem[232] şimdi.
Başımın üstünde dolan bulut da,
Göksümün altında ah da senindi.

Bakışın, bakışın öyle soğuktur,
Yâd ilde[233] boranlı geceler gibi.
Ne olur, bana da hoş söz yakıştır,
Şiire düzdüyün heceler gibi.

Görürsen her şeyi... çetin[234] ne var ki, –
Bir başka olmuşum kendi hâlimde.
Sanki, ayrı vakit dediğim değil,
Dolaşık düşürler sözler dilimde...

Belki de, belki de yumum gözümü,
Hasretim gözümden bildirir beni.
Yazmıram, azizim, böyle ölürem,
Yazıram – yalanlar öldürür beni.

18. 12. 15.

232- Titriyorum
233- Yabancı ilde
234- Zor

SENLE

Bana "meleğim" de, bir çift kanat ver,
Aşkın semasında uçayım senle.
Bize selam desin yıldızlar bir bir,
Seherin gözünü 235açayım senle.

Tutuştur, ateşin yansın yüzümde,
Gezelim, gül açsın dağım, düzüm de.
Tutulsan, bu **âlem** solar gözümde!

Gül ki, gün ışığı saçayım senle!

Böylece, nur yağsın her emelinden,
Sevgi nağmeleri duyum dilinden!
Beni öyle sev ki, tutup elinden,
Nereye istersen kaçayım senle.

07. 09. 11.

235- Sehere kadar yatmayalım

SENİ BEKLEMİŞİM

Seni beklemişim, belki de seni...
Memmed İsmayıl

Kalbim sızlayınca bir yâd elinde
Seni beklemişim, belki de seni...
Ölüp gitmemişim cellat elinde,
Seni beklemişim, belki de seni...

Mutluluk yarıda atıp gidince,
Gençliğim zamansız yitip gidince,
Yanımdan mevsimler ötüp gidince
Seni beklemişim, belki de seni...

Her derde, mihnete baş eğince de,
Tutaş kipriğimi yaş eğince de,
Buz gibi nefesten üşüyünce de
Seni beklemişim, belki de seni...

Kederin, hasretin gam ocağında,
Gurbetin bir soğuk, kış kucağında,
Gizemli muhabbet üçbucağında
Seni beklemişim, belki de seni...

22. 02. 12.

GİTSEN...

Değişme adresini!
İntizar hayallerım yolunu aza bilir.
O mehrem yuvamızda
ruhum seni bulmasa
yüz yere yoza[236] bilir.
Değişme adresini,
hatıralar hatırına!
Gelim, yine barışak,
nefes olup karışak dalğaların ıtrına.

Gitsen,
yüreğimizin müphem guşelerini sıkar soğuk duvarlar!
Cefalı ömrümüzün
mutlu hatırasında
dünün başka yeri var!

17. 01. 16.

236- Yorumlaya

GELİM

Sana gelen yolu nişan ver bana,
Kıyma ki, yüreğim sıkıla, gelim[237].
Bu yol can alsa da, can atım yine,
Koy ele yıkıla yıkıla gelim.

Ay tutsun elimden yoldaş yerine,
Rüzgârlar ıtrımı kovup gitirsin.
Bir visal dileyek günün birine
Hicranın bağrını ovup gitirsin.

Bana kucak açan bahara dön sen,
Aradan mevsimler ötmemiş gibi.
Geçmişten yol alıp geç bu günümden
Gençliğin kokusu yitmemiş gibi!

... Senin olduğun yer azizdir bana,
Dönder bu **âlem**i masala, gelim.
Yollar can alsa da, can atım yine,
Bu dünya, bu cihan dağıla, gelim!

16. 09. 16.

237- Geleyim

AK BALKONLU EV

Güzel bir ev vardı, ak balkonul ev –
Beyaz aynaları yüzü güneşe,
Saadet kokuyan ömür bağında
Bizi bekliyordu ele hemişe[238].

Başı bulutlara deyirdi[239] sanki,
Hâlâ sevgilere inam var diye.
Dururdu mutluluk heykeli gibi,
Ümitler, arzular yıkılar diye.

Diyordum, gedelim hemin yerlere
Gözlerden aralı, dillerden uzak,
Bu günden sonraya kaderimizi
Nasıl istiyoruz kendimiz yazak;

Ben bir az yaşlanım, sen ise gencleş,
O evde yaşımız beraber olsun.
O evde kulağa gelen her seda
Sevinc sesi olsun, hoş haber olsun.

238- Devamlı, her zaman
239- Dokunuyordu

Denize yüz tutak her akşamüstü,
Yellere sarılıp uçak göklere.
Unutup dünyanın kayğılarını
Bir kere[240] yaşayak biz de, bir kere!

O yurt da darıldı, biz de yorulduk,
Ne kadar dözsün ki[241] yüreklerimiz?!
Arayıp izini, bulup yolunu
Rüyanı gerçeğe çevirmedik biz!

... Güzel bir ev vardı, ak balkonlu ev –
Geniş aynaları yüzü sabaha;
Şirin uykularım erşe çıkalı
Ne vahttır[242] onu da görmürem daha.

21. 01. 16.

240- Defa
241- Tahammül etsin ki
242- Uzun süredir

ŞİİR AKŞAMI

Yaklaşıp yanımda otur,
"Akşamınız heyır"[243] de.
Bir az geçmiş dudakaltı
Anlamlı bir şiir de.

Ara sıra cevir yüzünü
Bir şeyler sor sadece,
Koy kimseler duymasın ki
Bizimkidir bu gece.

Fikrin gitsin uzaklara,
Ben de gelim oraya,
Hayallerde barmakların
Tellerimi daraya.

Sesin değsin kulağıma,
Elin deysin elime,
Cok demirem nevazişin[244]
Herden bir hoş kelime.

Bakışların gözaltıca
Yanağıma dokunsun,
Biz daldıkca hayallere
Hoş nağmeler okunsun.

Bu söhbetli, sözlü gece
Özümüzün olak biz,
Bak böylece, biz âlemden,
Âlem bizden habersiz.

26. 05. 16.

243- İyi akşamlar
244- İncelik göstermen

BENİM MARAKLI[245] İNSANIM

Acab şimdi nerede
Benim maraklı insanım?
Her mevsimde yaz bekleyen,
Her zaman haklı insanım?

Yine de mi hoşlanmıyor
Rüzgârlı boz havalardan,
Yine kaçır söz üstünde
Düşen yersiz davalardan?

Yine de türkü dinlemir,
Direksion arkasında,
Sürüp gidiyor ömrünü
Od ile su arasında?

245- Enteresan, ilginç

Yine donmuş yalanlardan,
Sıcak giyinmiş eynini,
Onun olmayan dünyada
Heder sayır emeğini?

Yine katıp karıştırır
Nisgilini zarafatla[246],
Henüz barışa bilmemiş
Onu yüzen boş hayatla?

Aceba, nerdedir şimdi
Benim maraklı insanım?
Her yerde düzlük arayan
Eliçıraklı insanım?

05. 06. 17.

246- Şakayla

ÖZGE[247] KADINLARI

Özge kadınları güzel olurlar,
Yoktur gözlerinde hasret korkusu.
Ne gül yüzlerinde keder izi var,
Ne de üstlerinde mutfak kokusu.
Onlara hoş gelmek gelir elinden,
Onlara sen civan olursun yine.
Ne övgü söylersin – düşür yerine,
Ne alsan, yakışır eyinlerine.

Seninki... ha çalış, olmaz onlar tek[248],
Değişmış zamanla, evvelki değil.
Kapını açanda çırpınmaz yürek,
Seninki olsa da "seninki" değil.

Heyifler söylersin geçen her ana,
Eh, neler ötüşür fikrinden heder...
Amma ki, nedense gelmez aklına:
O da bir özgenin hoşuna gider.

16. 07. 18.

247- Gayrı
248- Onlar gibi

ÜÇ GÜL

Bir görüşten yadigar
Üç kızılgül[249] var idi.
İkisi al kırmızı,
Biri beyaz kar idi.

Gizli bir muhebbetin[250]
Nişanıydı o güller.
Onlar da sevinirdi
Sevinseydi gönüller.

Narin narin yağmada
Kar – kışın beyaz aşkı,
Güller ele vermez mi
Yasaktan yasak aşkı?

249- Gül
250- Sevginin

Bu zarif çiçeklere
Kadermiş kışın karı.
Bir evi süslemeğe
Yokmuş ihtiyarları.

Şahtalı[251] kış gününde
Amansız gileydiler,
Bir heykelin önünde.
Bahte boyun eğdiler.

Bu kadar sevilerken
Gereksiz mi oldular? –
Öpülüp okşanmadan
Daş üste koyuldular!

Ne veren el bahtiyar,
Ne alan el sevindi.
Olsa-olsa yağan kar,
Bir de heykel sevindi…

13. 03. 19.

251- Soğuk

NERDE SENİ SEVEN ADAM?

Nerde seni seven adam?
Belki ölmüş? Belki hâlâ doğmamış?
Belki öyle deyilenler ak bir yalan,
Hiç ezelden
Sevgi adlı söz olmamış?

Nerde seni seven adam?
Hani uçsuz diyarlarda dolaşmada
Batıp çıkan bir gün gibi?
Belki o da
Kaderiyle savaşmada,
Senin gibi?

Belki o da yanlış doğmuş, -
Öz canından özgelere can vermeğe?
Belki o da mahkum olmuş
Tutsak olan talihlere
Yön vermeğe?. .

Nerde seni seven adam?
Olsa idi,
Gelişiyle
Her şey nura bürünürdü...
Olsa idi,
Zor anlarda
Gözlerine görünürdü...

Yoktur seni seven adam, -
Böyle dönük,
Bir hatıran düşmür[252] yada[253]!
Yoktur seni seven adam
Ellerinden yapışmağa,
El yüzdüyün bu dünyada!

17. 03. 19.
Bakı-Moskva

252- Düşmüyor
253- Aklına gelmiyor

BİR ŞİİR YAZILA BU GECE...

Bir şiir yazıla öyle bu gece,
Neşeli sözleri kıskana kalem.
Masanın üstünden alıp, gizlice
Bahar yelleriyle yanına gelem.

Bir şiir yazıla duyğulu, kövrek,
Böylesi olmaya şimdiye kadar.
Mısralar altında seven bir yürek –
Bundan daha güzel hediye mi var!

Bu acı hasretin kökleri derin,
Biter mi bilmirem günün birinde?
Hayalim dolaşar bu güzel şehrin
Denize boylanan tepelerinde...

Senin ömrün uzun, benimki ise...
Eh, yerim de soğuk uzak bir ülke.
Dünen demediğin sabah deyilse
Yetişmez sözlerin ünvana[254] belki...

254- Adrese

Sararmış hislerin payızmı suçu?
Benim gibi biri varmı çetinde?
Yanmazmış kalemin korelmiş ucu
Kutsal sevgilerin heraretinde!

Yıldıza dönermiş eskiden ay da...
Gönlümden geçenler gönlünden geçe!
Dünyanı bürüyen bu hay harayda[255]
Bir şiir yazıla hemen bu gece!. .

P. S. Bağışla, fikrimde karışmış âlem,
Bu sözler dilime geldi bir anda.
Benimki şiir yok, sitemdir sitem,
Okusan da olur, okumasan da.

21. 03. 19.

255- Kargaşada

BEN ŞEHRİMİ SANA KOYUP GİDİREM[256]

Akşamüstü haberlerde dinledim,
Diyorlar ki, karlar yağmış gurbete.
Son günümü yada salıb inledim,
Gidim, yine göğüs gerim hasrete.

Baht vakitle ne konuşmuş gizlice –
Dakikalar açarını[257] kayb etmiş.
Daş yürekli uçak bile bu gece
Kanatında bize hicran gitirmiş.

Unutmayak bu güneşli günleri,
Hatırlayak fırtınalar kopanda.
Dert sayıdır saçımızın denleri[258],
Peşman olmuş yitiren de, bulan da...

Ortaksanmış yüreğimde gamle sen,
Tuş gelmişiz[259] tenhalığın okuna.
Avunmakçin dalgalari dinlesen
Hazar'ıma[260] koyma nezer dokuna.

Duâlar et, geri dönüm bir sabah...
Hasretliyim... deme doyup gidirem;
Emanettir, gözün gibi koru, bak,
Ben şehrimi sana koyup gidirem!

03. 12. 14.
Bakı

256- Sana bırakıp gidiyorum
257- Anahtarı
258- Beyazlığı
259- Hadef olmuşuz
260- Hazar denizi kast ediliyor

İHTİYARLIK NEDİR?

Dostum, gocalığın yaşla yok işi.
Qocalık kendini unutmak imiş.
Durgunca hayatla ruhun sazişi[261],
Geçmiş uğurlara yas tutmak imiş.

Qocalık – harcayıp sözün düzünü,
Yalanı göksünde gizlemek imiş.
Tenhalık içinde geçirip günü,
Meanasız ümitler beslemek imiş.

Bir gün bakdığında bu gökyüzüne
Kelebek buluta şiir koşmamak,
Gecikmiş sevginin vida sözüne
Evvelki nefesle esip coşmamak;

Bir şirin, bir yasak visal yerine
Başını sözlerle katmak demekmiş.
Gecenin birinde çılğınca yine
Kapını çalmağı düşünmemekmiş.

Cansız k**âğıt**ları okşayıp bir bir,
Kuruca şöhrete ram olmak imiş!
Bildin mi, azizim, qocalık nedir?
Qocalık sevmekten yorulmak imiş!

13. 04. 19.

261- Anlaşması

ÇİÇEK OLDUĞUNU UNUTAN KADIN

Ayrı düşmüş, sahil gibi denizden,
Mutlulukla arasında çizgi var.
Ne zamandı sevinmiyor o yüzden -
Yüreğinde bir gereksiz sevgi var;

Tek[262] kalınca hey[263] ağlayıp inlemiş,
İncise de incitmemiş hiç kesi.
Çiçek açıp ıtır saça bilmemiş
Boynubükük arzuların goncası.

Her mevsimde hasret kalmış güneşe,
Geceleri bulut örtmüş ayını.
Gururundan baht verene geneşip
İstememiş o saadet payını.

Karışmış ömründe yalanla gerçek,
Donmuş ellerinde garip hayatın –
Kadın olduğunu unutan çiçek,
Çiçek olduğunu unutan kadın.

19. 05. 19.

262- Yalnız kalınca
263- Devamlı

DR. AFAK ŞIHLI

Dr. Afak Şıhlı (hekim, şair, tercüman), 25 Haziran 1969'da Azerbaycan'ın başkenti Bakü'de; eğitimli ve aydın bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi.

İlk ve orta öğrenimini Bakü'de tamamlayan Afak Şıhlı, 1984 yılında; henüz 15 yaşında iken lise öğrenimini üstün başarı ve altın madalya ile tamamlamış ve aynı yıl Bakü Nerman Nermanov Tıp Üniversitesi'ne kabul olunmuştur.

1990 yılında Tıp Üniversitesinden mezun olan Afak Şıhlı, 2000 yılına kadar Azerbaycan Sağlık Bakanlığı'nda doktor olarak görev yapmıştır.

Moskova'da Maksim Gorki Edebiyat Enstitüsü'nün Yüksek Edebiyat Kurslarında (Lisansüstü derecede) eğitim gören Afak Şıhlı'nın üyesi olduğu başlıca üst kurumlar; Uluslararası Yazarlar ve Gazeteciler Birliği, Moskova Şehriyar Edebiyat ve Kültür Kurumu, Avrasya Yazarlar Birliği (Türkiye), Azerbaycan, Yazarlar Birliği (Azerbaycan), Rusya Yazarlar Birliği (Rusya) ve Rusya Poeziya Akademisi olarak sıralanabilir.

Afak Şıhlı; çok sayıda şiir, hikâye, makaleler gibi telif eserlerinin yanı sıra Rus ve Türk Dünyası Edebiyatlarından etmiş olduğu tercümelerin de müellifidir.

Eserleri Türk, Rus, İngiliz, Fransız, Japon, Özbek, Tatar ve diğer Türk dillerine çevrilmiştir.

Şimdiye kadar yayınlanmış on kitabı bulunmaktadır.

Türk Akademi Şiir Ailesi'nin Onur belgesi, Rusya Azerbaycan Kongresi'nin diploması, Azerbaycan Yazarlar Birliği'nin M. Müşfik ödülü, Dede Korkut Vakfı'nın "Mihriban Ana madalyası, Şahmar Ekberzade Uluslararası ödülü ve başka ödüllere layık görülmüştür.

Evli ve iki çocuk annesi olan Afak Şıhlı hâlâ Rusya Federasyonu'nun başkenti Moskova'da yaşamakta ve edebiyatın yanında musiki ve resim sanatları ile de ilgilenmektedir.